

SAYI
01

GENÇ KALEMLER

**Kitaplarla Büyüyen
Adam: ATATÜRK**

**JOHN STEINBACK'ten
Genç Yazarlara Öğütler**

Robot SOPHIA

Cool Teknolojiler

AREL KOLEJİ GENÇ KALEMLER DERGİSİ

KULÜP ÜYELERİ:

Ayşe Su Büyük
Berfin Yalçın
Berra Baş
Ece Nisan Yiğitbaşı
Eda Duman
Elif Sema Çavuş
Elif Uçar
Eslem Tornacı
Eylül Nergis Ören
İpek Bekar
İrem Yıldırım
Lal İlbarhar
Nehir Gürbüz
Selin Güler

KULÜP ÖĞRETMENİ Ezgi Demir

Merhaba Sevgili Okurlar,

“Edebiyat; gençliği yetiştirir, yaşlılara zevk verir, ikbalde sūs, felakette teselli ve sığınak olur.” demiş Moliere. Yetişen gençlik olarak sanat ve edebiyata olan sorumluluğumuzun farkındayız ve heveslerimizin peşinden koşuyoruz. Yeni buluşlar, yeni zevkler üretmek için kocaman bir dünyaya giriş yapıyoruz. Genç Kalemler Edebiyat ve Yaratıcı Yazarlık Kulübü üyeleri olarak elinizde tuttuğunuz, her harfi emek barındıran bu dergiyi çıkarmaya karar verdik. Kitapların yolculuğunda hayatı kısa ve öz anlatan, ruhu ve duyguları kağıda döken yazılarımızla, usta yazarlar eşliğinde beraber olacağız. Kendi zevklerimizle süslediğimiz bu sayfaların arasında dolaşırken edebiyattan, bilimden, teknolojiden ve kültürden tatlar bulabilin istedik.

Edebi zevkinizi tatmin etmesi ve yazının büyüsunü hissettirebilmesi dileğiyle, keyifli okumalar.

NEDEN GENÇ KALEMLER?

Hem kulübümüzün hem de dergimizin ismi olan Genç Kalemler, 2. Meşrutiyet' ten sonra 1911 yılında Selanik' te çıkarılan bir dergidir. Derginin isim babası Ali Canip Yöntem, arkadaşları Ömer Seyfettin ve Ziya Gökalp ile Yeni Lisan makalesini yayımlar. Amaçları dilde ve edebiyatta devrim yapmaktır.

Dilde sadece Türkçe kuralların uygulanması gerektiğini savunup millî dili ön plana çıkarmak isteyen bu edebî topluluk, aslında kültürün en büyük aktarıcısı olan dilin önemini bu dergi ile hatırlatmak istemiştir.

Biz de günümüzde yozlaşmayla mücadele eden dilimizi korumak, onu yabancı dillerin etkisinden arındırmak ve millî benliğimizi - yüzlerce yıldır en iyi şekilde yapıldığı gibi - Türkçe ile ifade etmek isteyen gençler olarak dergimizin adını Genç Kalemler koyduk.

EMPATİ

Empati kurmak; karşımızdaki kişinin duygu, düşünce ve fikirlerini yargılamadan, kendimizi onun yerine koyarak anlamak demektir.

Hoşgörölü olmak ve karşımızdakini tam anlamıyla anlamak empatinin temelidir. Ne konuda olursa olsun, din, dil, cinsiyet, sanat gibi konularda kendimizinkinden farklı görüşlere karşımızdaki kişiymiş gibi yaklaşabiliyorsak yani onların gözünden bakabiliyorsak empati duygumuz gelişmiş demektir.

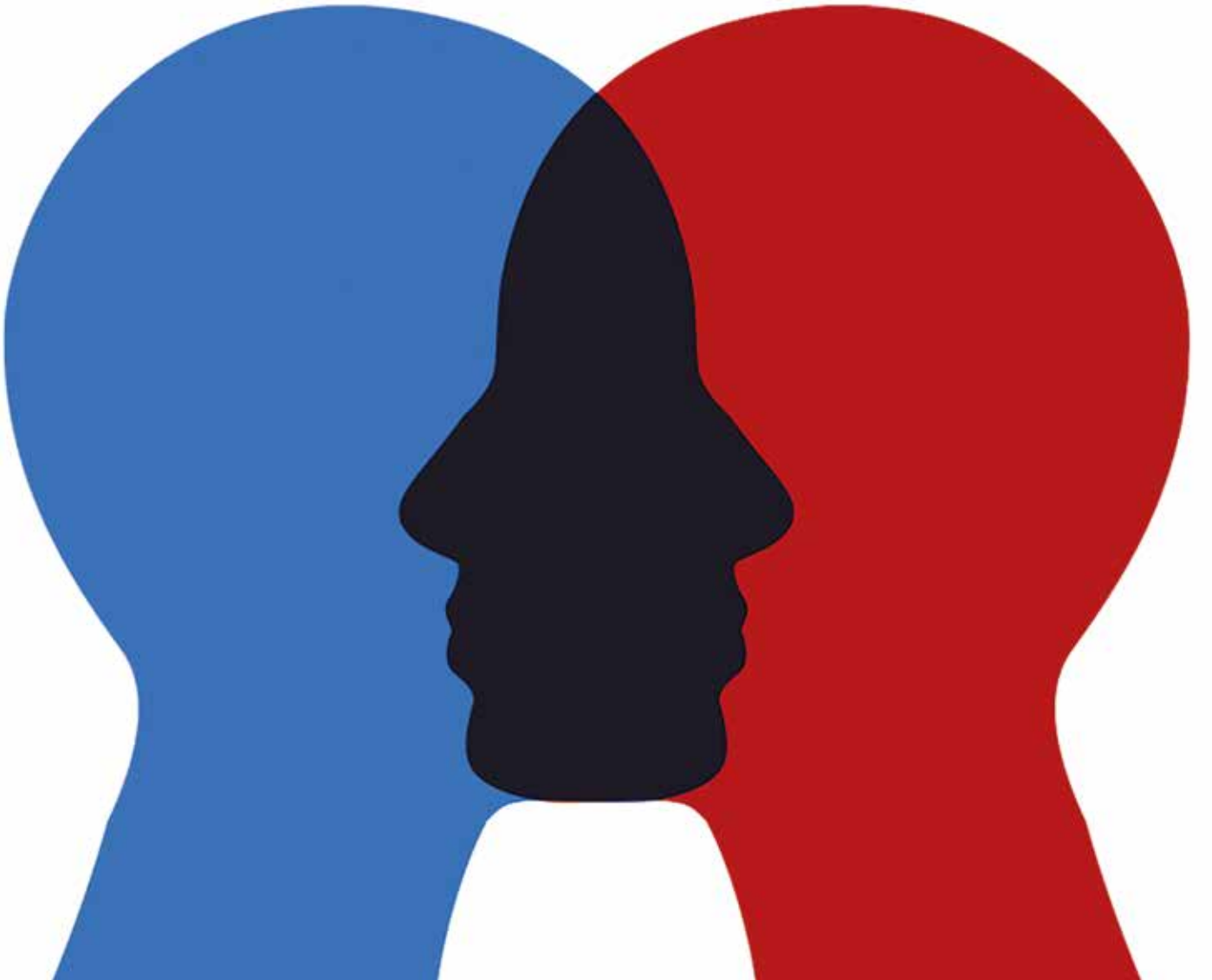
Başka bir kişinin anlayışı veya fikirleri bizimle aynı olmayabilir ama eğer kendimizi onların yerine koyarak onların neden böyle düşündüğünü anlayabiliyorsak o zaman saygılı, hoşgörölü ve empati kuran bir birey oluruz.

Hayatta karşılaştığımız her kişiyle aynı fikirde olamayız. En iyi arkadaşımız, annemiz, babamız da olsa fikir ayrılığı yaşayabiliriz ama bu bizim haklı ve karşımızdakinin haksız ya da tam tersi olduğunu göstermez. İki kişinin de haklı ve haksız yönleri olabilir.

Önemli olan tartışma yaratmadan diğer kişiymiş gibi onları anlamak ve onların bakış açısından olayları değerlendirebilmektir. Bunu yapabilen kişiler empati kurmayı öğrenmiş demektir.

İrem YILDIRIM

8-D

JOHN STEINBACK'TEN

GENÇ YAZARLARA ÖĞÜTLER

27 Şubat
1902 tarihinde
dünyaya gelen
Amerikalı yazar,
66 yıllık ömrüne
sığdırdığı
klasikleşen
eserleriyle
bilinir. "Gazap
Üzümleri"
romanıyla Pulitzer
ödülünü almıştır.
II. Dünya Savaşı
yıllarında yazdığı
ideolojik eserler
ve marksizim
yansımaları
kitaplarıyla 1962
yılında Nobel
Edebiyat Ödülü'ne
layık görüldü.
Zihnimize
kazınan
sorgulama
cümleleriyle
tanıdığımız bu
yazar, bakalım
gençlere nasıl

öğütlerde bulunmuş, hikâye yazmanın gizli formülünü
bizlere nasıl vermiş.

- Hemen sonuca ulaşmak fikrinden vazgeçin. Her gün
bir sayfa muhakkak yazın 400 sayfa yazmış bile olsanız
günlük bu rutinden vazgeçmeyin. Bittiğinde bu size de
sürpriz olacak.

- Dilediğinize ve hızlı bir şekilde yaz. Aklına gelen ne
kadar şey varsa hepsini özgürce kağıda dök. Hikâyenin
tamamı bitene kadar asla geri dönüp düzeltme ve yeniden
yazmaya uğraşma. Yeniden yazma denilen şey sadece
bir bahanedir unutma. Akıcılık ve dilde yalınlık ancak aklın
özgürlüğünde yazının kağıda aktarılması ile mümkündür.

- Genelleştirmeleri
unut. İsimsiz ve simasız
bir izleyici kitlesinin
karşında olduğunu
unutma burası bir
tiyatro değil ve kaçışın
yok. Yazarken aklında
olması gereken sadece
tek bir okuyucunun
senin kitlen olduğunu
düşünmek. Ve o tek
kişilik kitleye hitaben
yazmak bu sana
yazmanda doğru yolu
gösterecektir.
- Hikâyenizde bir
bölümün muhakkak
olmasını istiyorsanız
yazarken değil bütün
hikâye bittikten sonra
ona dönüş yapın. Ve
kararınızı öyle verin.
Çünkü bütün hikâye
içerisinde o bölümün
doğru olup olmadığını
ancak sonunda
anlayabilirsiniz.

- Eğer diyaloglar yazacaksanız ve bu diyaloglarda sesler
yüksek olacaksa, o zaman sadece konuşmaların sesi
duyulsun diğer sesleri görmezden gelin.

Ayşe Su BÜYÜK
Eylül Nergis ÖREN
8-B

EDEBİYAT NASIL OKUNUR?

Okumak sözcüğünün iki anlam var elbette. Birincisi düz anlamlı. Eline bir kitabı alıp okuyorsun. Bitince kapatıp gidiyorsun. İkinci anlamı daha geniş. Kitap üzerine yazmayı, özellikle eleştiri eylemini imliyor. Önce okuyorsun, sonra okuduğunu inceleyip değerlendiriyorsun. Başlıktaki soruda yer verilen “okunur” sözcüğü okumanın geniş anlamını taşıyor. Ancak, okumanın düz anlamına da değinmemizi engelleyen bir soru değil bu. Okumak, yani kitabı salt okumakla yetinmek... Üzerinde düşünmemiz gereken temel bir eylem. Okur dediğimiz varlık üzerine düşünmek anlamına gelir bu.

Artık ne kadar çok kitap satıldığı ve ne kadar çok okunduğu değil de, nasıl okunduğu sorusunun asıl soru olduğu bir dönemdeyiz. Nitelikli okuma biçimlerinden uzakta olmak önemli bir sorunsal, edebiyatımızın bir dizi sorununu açıklamak da kolaylaşır. Bu sorunu çözmeden yeni bir sıçrama yapmak neredeyse olanaksız. Edebiyat metinleri nasıl okunur? Soru okurları da, yazarları da ilgilendiriyor. Bu konuda kapsamlı bir çalışma yapmaya çalıştım.

Bir edebiyat metni nasıl okunmalı, nasıl okunmamalı?

Bir edebiyat metni mutluluk ve heyecanla okunmalı. Hiçbir yasak ve kural olmamalı. Kitaba ve yazara karşı açık ve önyargısız olmalı. Arada bakışlar kitaptan göğe/tavana çevrilip kitabın anlattığı şey düşünülmeli. Yazar ile ödeşmeye ve metnin ima ettiği okur olmaya çalışmalı. Kitap bir mutluluk ve derinlik hissi veriyor ve yazar bizi olduğumuzdan zeki hissettiriyorsa devam etmeli.

Orhan PAMUK

Tek tip bir okuma biçimine saplanıp kalmanın doğru olmayacağını düşünüyorum. Farklı eleştiri okurlarının neler söylediğine bakarak ama daha önemlisi edebiyat metninin okuma önerisini anlamaya çalışarak okuma biçimleri geliştirilebilir. İyi sanat yapıtları kendileri aynı zamanda bir okuma önerisi de getirir. Bu anlamda kendi okurlarını da yaratırlar. Bizim okuma ve eleştirme reflekslerimizi değişime zorlarlar. Tüm edebiyat metinlerine uygulanabilecek bir analiz yönteminin var olduğuna inanmıyorum. Farklı eleştiri geleneklerinden yararlanılması, aynı metin üzerinde farklı okuma biçimlerinin denenmesi kuşkusuz çok daha verimli olacaktır.

Murat GÜLSOY

İDEAL OKURUN TANIMINA YÖNELİK NOTLAR:

İdeal okurlar bir hikâyeyi yeniden kurmaz, yeniden yaratır.

İdeal okurlar bir hikâyeyi izlemez, ona katılır.

İdeal okur yazarın söylediğini olduğu gibi kabul etmez.

İdeal okur biriktiren bir okurdur.

İdeal okur kitaplarını asla saymaz.

İdeal okur hem cömerttir hem, hem açgözlü.

İdeal okur bütün edebiyat anonimmiş gibi okunur.

İdeal okur sözlük kullanmayı sever.

İdeal okur çok tanrıdır.

İdeal okurun belirgin bir milliyeti yoktur.

İdeal okur kitabın coğrafyasını asla tüketmez.

İdeal okur sadece inanmazlığı askıya almaya değil, yeni bir inancı kucaklamaya da istekli olmalıdır.

Sayfanın kenarına yazmak ideal okurun bir işaretidir.

İdeal okur her kitabın kendisi için yarattığı kural ve düzenlemelerin acımasız bir uygulayıcısıdır.

Edebiyat ideal okurlara değil sadece yeterince iyi okurlara bağlıdır!

Elif UÇAR

8-D

EDEBİYATIN DİVALARI

HALİDE EDİP ADIVAR

Hiçbir güçlÜğÜ karşı yılmayan, okuldan atılıp özel dersle ilköğrenimini tamamlayan Halide Edip Adıvar; ünlü siyasetçi, akademisyen, öğretmen ve onbaşı olarak bilinir. Kurtuluş Savaşı'nda cephede Mustafa Kemal Atatürk'ün yanında görev yapmıştır. Savaş yıllarında Anadolu Ajansı'nın kurulmasında önemli rol oynamış ve gazetecilik yapmıştır. Kendi kişiliği ve kendisine özgü fikirleri olan çok önemli bir yazardı. Eserlerinde milli duygu, kadınların gücü gibi önemli temalar yer alırdı. Ayrıca aşk romanları ve biyografileri de vardır. Güçlü ve kültürlü kadınları, kadın psikolojisini anlatan iyi bir gözlemciydi. Türkçe yayınladığı önemli romanların dışında İngilizce de pek çok edebi eser yazmıştır. "Mor Salkımlı Ev" adlı eserinde otuz altı yaşına kadarki yaşamını sade tasvirlerle, ince ince anlatmıştır. Her zaman bize gelişmeyi ve geliştirmeyi öğreten bu yazarlardan önemli değerler kazanabileceğimizi unutmamalıyız.

TOMRİS UYAR

Adını edebiyat tarihine yazdırmayı başarmış, duygusal ve narin kadın Tomris Uyar, bizlere başarının ne kadar ulaşılması güç olduğunu özetliyor. Edebiyat konusunda attığı ilk adımlarda öyküleriyle, eleştiri ve deneme yazılarıyla ün salmıştır. Edebiyatçı dostları ve ona her zaman ilham veren Cemal Süreya, Ülkü Tamer, Turgut Uyar ve Edip Cansever'den aşkın ve duygusallığın tanımını öğrenmiştir. Edebiyata düşkünlüğünde ailesi çok önemli rol oynar ve ilk kitabı olan "İpek ve Bakır" çocukluk masumiyetimizi nasıl kaybettiğimizi anlatır.

AYŞE KULİN

Kaleme aldığı biyografik eserleri ve romanlarıyla çok okunan yazarlardan biri olmuş ve birçok ödül kazanmıştır. Okulda hocasından bir tokat yedikten sonra okulu bırakmak zorunda kalmıştır. Yurtdışında Paris, Londra ve Roma'ya yerleşmiştir. Bir süre dergilerde editör ve muhabir olarak çalışmıştır. "Adı Aylin" adlı romanının ilgi görmesi sonucunda Milliyet gazetesinde köşe yazarlığı yapmıştır. Bu önemli ve engellere karşı dik durmayı başarmış yazarımız, bizlere de söylediği sözlerle öğütler veriyor. Benim en sevdiğim sözü ise: " Bir kızın sevdiği şarkıyı iyi dinleyin, çünkü orada söylemeye korktuğu tüm şeyler gizlidir."

ELİF ŞAFAK

Edebiyatın son dönem bilinen isimlerinden Elif Şafak'ın ilk romanı "Pinhan" Mevlana Ödülü'ne laik görülmüştür ve yazdığı "Mahrem" ve "Şehrin Aynaları" gibi birçok eseri dikkat çekmiştir. Bazılarımıza çok özel mesajlar veren otobiyografik kitabı ise "Siyah Süt" olmuştur. İlk çocuk romanı ise "Sakız Sardunya"dır. Birçok köşe yazısı yazmış, farklı bakış açıları edinebilmemizi sağlamıştır. Kendine has anlatımıyla okuyucu ve yazar arasındaki bağlantıyı korumuştur. Size tavsiyelerimden biri de Elif Şafak'ın söylediği derin sözleri incelemenizdir ve sizi geliştirebilmesi açısından Elif Şafak'ın Ted Ex konuşmalarını dinleyip kitaplarının büyüklü dünyasına katılmanızdır.

DEĞİŞİM

Bölüm 1: Zalim Kız

Lulu o gün on üç yaşına giriyordu. Dadısı Bayan Grubach’a on katlı pasta almasını emretmişti. Babası o kadar zengindi ki Lulu çok şımarık bir kız olmuştu.

Herkese emreder, paylaşmaz ve güzelliği dışında bir şeyle ilgilenmezdi. Ancak güzellik konusunda pek de iyi değildi ve Grubach’a emir yağdırıp rahatlıyordu. Ancak çok şanssız bir erkek olan Hilario ona aşık olmuştu. Lulu kadar zengin olmasa da çok yakışıklıydı. Kahverengi saçlı ve siyah gözlüydü. Ancak Lulu ona aşık değildi. Sadece bir arkadaşı vardı zaten: Kinia. İngiliz bir askerin kızıydı. Aynı zamanda Lulu’nun kölesiydi.

Lulu’nun doğum gününe davetli olan tek kişi Kinia idi. Tak tak tak. Kapı çalındı. Lulu öfkeli bir şekilde: “Grubach kapıya bak!” dedi. Sonra da daha da öfkeli bir şekilde: “Grubach pasta almaya gitti, kapıya bak anne!” bağıırıyordu. Sonra annesi: “Geldim.” dedi ve kapıya baktı. İki kişi vardı. Grubach ve Kinia. Grubach içeriye önden girdi. Kinia ise arkadan girdi. Kinia, Lulu’nun annesine: “Hoş bulduk.” dedi. Kinia’nın sesini duyan Lulu üç kat aşağıya inip homurdandı ve “Grubach biraz kibar olsan, misafir önce girse?” dedi. Grubach kızardı ve yere baktı. Sonra evden çıktı. Kinia şok olmuş bir şekilde evden çıkıp tekrar girdi, Grubach da arkasından. Lulu, Kinia’yı normal ev boyutundaki odasına Kinia’nın elinden tutup götürdü. Kinia’yı odasına alıp kapıyı kapattı. “E Kinia hediye nereden?” dedi. Kinia: “Sana aldığım son model telefon evimde kaldı.” dedi. Aslında yalan söylüyordu. Telefon almamıştı. Ancak Lulu’nun kendisine kızmasını istemiyordu. Lulu ağlamaya başladı. Bağırarak “Sana pastamdan bir dilim vermeyi düşünüyordum ama senin umrunda olan tek şey kendinmiş.” dedi. Kinia: “Beni evine alıp hemen hediyesini isteyen, ısladığımı fark etmeyen birine okulun en temiz kalplisi Hilario aşık olmuş, yazık.” dedi. Lulu kurt gibi Kinia’ya bakıp “Grubach, Kinia’yı at.”

dedi. Grubach oraya gelip “Pekala küçük prenses.” dedi. İstemsizce Kinia’yı attı. Daha doğrusu Kinia kendi çıktı.

Bölüm 2: Kaçak

Kinia yağmurda ağlıyordu. Onun da tek bir arkadaşı vardı ve onu kaybetmişti. Lulu da çok mutsuzdu. Ta ki on katlı pastayı görene dek. O günü ailesiyle birlikte mutlucu geçirdiler. Lulu üç kat yemiş, ailesi ise bir katın yarısını yemişti. Geri kalanı çöpe gitmişti. Lulu zalim ve paylaşmayı bilmeyen bir çocuktü. Aklından bir kere bile pastayı Grubach’a vermek geçmemişti.

O gece Lulu yirmi dokuz alt ve üst pijamadan birini seçip yatacağı. Ancak seçim on beş dakika sürdü ve en sonunda seçimi Grubach’a yaptırdı. Grubach ceza almamak için Lulu’nun en sevdiği pijamaları seçti. Grubach, Lulu’nun farklı bir emir vermesini bekledi. Lulu: “Daha ne bekliyorsun be!” dedi. Grubach sinirli bir şekilde odadan çıktı. Lulu sarı saçını aynada onuncu kez düzeltti ve yatağına gitti.

Lulu uyandığında aşırı sıcak bir yerdeydi. Esnedi ve önüne baktı. Altı metre boyunda, kanatları beyaz olan, beyaz zırlı, maskeli bir melek vardı. Sağ ve sol yanında iki metre boyunda maskeli melekler vardı. Havadan üç metre yüksekteydiler. Lulu: “Anne oyun oynamak istemiyorum.” dedi. Dev meleğin solundaki bir melek “Arion’un önünde saygılı ol!” dedi. Sesi çok güzeldi. Lulu sonunda işin ciddiyetine varıp: “Neredeyim ben?” diye bağırdı. Arion: “Daha on üç yaşında olmana rağmen insanlara çok kötü davrandın ve genç olduğun için kıyamet kopana kadar bomboş bir yerde kıpırdamadan yaşayacaksın.” dedi. Sesi kusursuzdu. Arion’un yanındaki iki melek onu Mariano’ya kadar uçurdu.

Aradan yarım saat geçse de Lulu hâlâ ağlıyordu. Melekler denizi dolaşmış, Lulu’yu Mariano Adası’na koymuşlardı. Şimdi ise melekler Lulu kımıldamasın ve kıyamete kadar yaşasın diye büyü yapıyordu. Derken bir melek büyü yapmayı kesip diğer meleği suya attı. “Kaç!” dedi.

Bölüm 3: Yeni Biri

Lulu ağlamayı kesip denize baktı. Melek boğulmuştu. Zaten otuz metreden düşmüştü. Lulu meleğe bakıp: “Beni kurtardin.” dedi. Melek: “Çünkü sana acıdım. O yüzden arkadaşımın babasını öldürdüm. Şimdi seni Dünya’ya yeniden göndereceğim ve insanlar seni hatırlayacak. Sen de iyi kalpli ve cömert bir kız olacaksın. Eğer olmazsan seni kendi ellerimle buraya getireceğim.” dedi. Lulu: “Maskeni çıkarabilir misin ?” dedi. Melek “Bu yasak.” dedi. Lulu “Beni kurtarman da yasaktı.” diyecekti ki sustu. Maskeli melek: “Sadece iyi ve cömert insanlar Dünya’da kalmalıdır. Seni izleyeceğim, kimliğimi anlamayacaksın bile.” dedi. Lulu: “Melekler Dünya’da da mı yaşıyor ?” dedi. Maskeli melek “Arion hariç evet.” dedi. Maskeli melek: “Sen iyi biri olursan seni yakalamamaları için savaşaçağım bile.” dedi. Lulu “Sesin okulumuzdaki birine çok benziyor.” dedi. Melek aldirmayıp “Lulu Linpea diril!” diye bağırdı. Sonra bir geçit çıktı. Maskeli “Yeni biri ol!” dedi. Lulu tamam manasında başını sallayıp geçitten geçti.

Lulu uyandığında zaman hiç geçmemiş gibi hissetti. Grubach odaya girip: “Haşmetli kıyafetleriniz hazır efendim, giydireyim mi?” dedi. Lulu: “Hayır, zahmet etme, ben giyerim.” dedi. Grubach şok olmuştu. Daha çok sence ben mi giymeliyim? demesini bekliyordu. Lulu “Teşekkürler.” dedi. Grubach hızlıca odadan çıktı. Lulu kıyafetini giymeye başladı. Lulu kıyafetini giyerken düştü. “Grubach yardım et !” diye bağıracaktı ki olanları hatırladı ve o hep yanımda olamaz, diye düşündü. Ayağa kalktı ve pantolonunu giydi. Gömlek giydi ve mavi bir ceket giydi. Sonra odasından aşağı indi. Bayan Grubach yemek hazırlıyordu. “Zahmet etme.” dedi. Grubach yemek hazırlamayı bıraktı ve bu olayı Lulu’nun babasına bildirmeye gitti. Lulu zar zor yemek hazırladı ve yedi. En az bir saat almıştır.

Grubach, odadan çıkınca Lulu’nun çantasını hazırlamaya gitti. Lulu: “Grubach ben hazırladım.” dedi. Grubach şok olmuştu.

Bölüm 4: Değişim

Grubach “Bir kontrol edeyim izninizle.” dedi. Grubach çantanın eksiksiz olduğunu fark etti ve korkudan su içmeye gitti. Lulu: “Grubach, lütfen bir çilekli pasta alır mısın,

iki katlı olsun, Kinia’ya vereceğim.” dedi. Grubach: “Peki efendim.” dedi. Lulu saati okumaya çalıştı. Bir saat sonra ders başlıyordu. Lulu, Grubach’ı bekledi.

Lulu, Kinia’nın pastasını almış, okula gidiyordu. “Umarım affedilmek için paylaşmak gerekir, doğru bir cümledir.” diye düşündü ve okula gitti.

Sınıfa girdiğinde Kinia’yı ağlarken gördü. Yanında birkaç kız daha var, onu teselli etmeye çalışıyorlardı. Bir kız, Lulu’yu gördü. Kız “Tek arkadaşını kaybettiğin için kızın babasını öldürdün, sen canavarsın, bir de hava atmak için okula pasta ile geldin.” Lulu: “Hayır...” derken Kinia araya girdi. Kinia: “Sensin, babamı denizde boğan, değil mi, sadece söyle.” dedi. Lulu şaşırdı. “Boğan da ne..” derken duraksadı. Sabah bir melek başka bir meleği denizde boğmuştu. “Demek orada olanlar buraya da yansıyor.” diye düşündü. Ancak Kinia’nın babasının farklı bir olayda ölebileceğini düşündü. Yine de “Bunu yapan bir melekti.” dedi. Sınıf kahkaha attı. Sadece Hilario, Kinia, Kinia’nın yanındakiler ve asosyal Revez gülmemişti. Kinia pastayı alıp çöpe fırlatacakken pastanın içine konduğu camda bir yazı gördü. Ancak Kinia yazıyı okuyamamıştı. Birisi “Bir de hâlâ kendini melek sanıyor.” dedi. Sadece Kinia’ya “Başın sağolsun.” demekle yetindi. Birisi tam bir şey diyecekken Kinia “Yeter!” dedi. Kızlar şaşırp ona baktı.

Kinia: “O yapmamış.” dedi. Lulu, Kinia’nın yanında oturuyordu. Çantasını koydu. Ancak oturacak yüzü yoktu. Kinia: “Babamı öldüren meleği bulacağım.” dedi.

Dersin başlamasına üç dakika vardı. Lulu yüzünü yıkamaya gitti. Hilario da arkasından. Lulu kızlar tuvaletinde yüzünü yıkadıktan sonra aynaya on kere baktı, her zamanki gibi. Sonra dışarıya çıkınca Hilario’yu gördü. Hilario, Lulu’ya fısıldayarak “Kinia’nın babası Asker Tim’i seni kurtarmak için ben öldürdüm.” dedi. Lulu şok olmuştu. Hilario: “Normalde söylemezdim ama artık burada kalamam, onlar benden şüpheleniyorlar ve bu yüzden melekliğimi bugün bırakıp İngiltere’ye kaçacağım, sen de her zamanki gibi kötü olabilirsin.” dedi. Ancak Kinia bunu duymuştu. Hilario: “O gezegene gitmek için melek deyip melek olan kişinin adını söylemen yeterli olacak.” dedi.

Bölüm 5: Gizli Kapı: Acı Paylaşılır mı?

Okul çıkışında Kinia, Hilario'yu bulup kendisini takip etmesini söyledi. Hilario, Kinia'nın bir melek olduğunu bilmiyordu. Kinia, Lulu'yu da bulup onun da gelmesini söyledi. Okulun bahçesindeydiler. Lulu: "Efendim." dedi. Kinia: "MELEK KİNİA !" diye bağırdı. Bir kapı çıktı. Hilario: "Demek anladın katil olduğumu, dava mı olacak ?" dedi. Kinia: "Bir melek olarak senden bunu beklemezdim." dedi. Kinia kapıyı açtı. Hilario: "Gizli geçit kişiden kişiye değişiyor mu?" dedi. Lulu: "Gizli geçit ne?" dedi. Hilario: "O gezegene gitmeye yarayan delik, ancak galiba kişiden kişiye değişiyormuş." dedi. Kinia: "Kapıdan geçin." dedi. İçeriye ilk Lulu girmişti. Korkmuyordu.

Lulu gözünü açtığı anda bir mahkemede idi. Arion: "Demek uyandın, melek olmayanlar buraya geldikten on dakika sonra uyanır." dedi. Lulu yan koltuklarda Hilario'yu ve Kinia'yı gördü. Arion: "Anladığıma göre Lulu çok kötü birisiydi, buraya ceza almak için geldi, Hilario onu kurtardı ve bir melek öldürdü ve öldürenin çocuğu Melek Kinia onların ceza almasını istiyor." dedi. Üçü de evet manasında başını salladı. "İkisi de çarkifeleğe asılacak, kollar ve bacaklarda dikenler olacak, yüz yıl sürecek, yani kısaca dikenli çarkifelek cezası." dedi Arion. Ses çıkmadı. "İtiraz eden var mı ?" dedi Arion. Lulu: "Onun yerine ben her yerimde dikenlerle iki yüz yıl sürecek cezaya çarptırılsam ve ölümsüz olsam olmaz mı? İki yüz yıl onun acısını sahiplenmek istiyorum." dedi. Hilario, Lulu susar susmaz: "Tek ben ceza çekeyim, üç yüz yıl süsün." dedi. Kinia: "Kabul ettim." dedi. Arion: "Ben etmedim, ikisi de yüz yıl acı çekecek, sonra ölecekler." dedi. Kinia kabul etti. Arion iki tane çarkifelek yarattı.

"Acı paylaşımı!" dedi arkadan birisi. Arion acıyı paylaşmak isteyen tüm meleklere dimdik baktı. "Sessizlik!" diye bağırdı. Herkes sustu. "Demek paylaşmak istiyorsunuz, bence de haklısınız, bugün burada on üç yaşında bir kız ve meleği tartışıyoruz. Bence kurallarımız yeniden yazılmalı. On üç yaşındaki bir kız nasıl değişti gördük." dedi Arion. Lulu: "İzlediniz mi?" dedi.

Bölüm 6: Yardım, Paylaşım ve Kin

Arion: "Biz bunu çoktan öğrendik. Hilario'ya şans tanıdık ve kız düzeldi, Kinia ise bunu okula gittiği için öğrenmedi ancak

Kinia'nın da isteğini duydum ve oy çoğunluğu sebebiyle yeni kurallar yazmaya karar verdim. Bugünden itibaren tüm melekler kötülere yardımcı olacak, paylaşımcı, dürüst ve iyi insanlar olmasını sağlayacak ki paylaşımcı olup iki kişi gibi olsunlar." dedi. Kinia sinirlenmişti. "Haklar ne olacak?" dedi. Ağlıyordu.

Kinia haklıydı. Babası öldürülmüştü ve hakkı savunulmuyordu. Hayat adil değilmiş. Kinia ağlayarak: "Bana hayat boyu yardımcı olan babam gitti, şimdi kim benim yardımcım olacak?" dedi. Arion: "Kinia da haklı, sonuç olarak Kinia'nın bir isteği yerine getirilecek, melekler kinli, kötü, acınacak haldeki insanlara iyiliklerini paylaşacak, yardım edecek ve nefretten uzak tutturacak." dedi. Herkes alkışladı.

Ardından Kinia: "Babamın diriltilmesini ve sıradan bir insan olmak dileğimdir." dedi. Arion üzülerek: "Kinia, diriltmek yasak." dedi. Kinia hıçkırarak hıçkırarak ağladı. Gezegen karmaya başladı. Arion: "Bu gezegen herkes için en iyisini yapıyordu, ancak Kinia mutlu değil." dedi. Lulu: "Evet, bir anda gidebilen mutluluklar için üzülmeli ancak o üzüntüler de bir anda giden mutluluklar gibi gidebilmeli. Bence Kinia sıradan bir insan olarak Dünya'ya dönsün ama ben onun yardımcısı olmak istiyorum, o nefreti benle paylaşsın, hayatım boyunca mutlu, mesut yaşadım, artık gerçek hayatı görmeliyim." dedi. Alkış sesleri çok fazlaydı. Kinia az olsa da mutlu olmuştu. Arion: "O zaman melekler artık insanların zihinlerinde içinde oldukları insana yardım etmekle yükümlü ve iyi olan insanlar öldüklerinde melek olacaklar, ilk insandan melek olan da Lulu Linpea." dedi. Lulu gururlanmıştı. Eskisi gibi olmayacağına ant içmişti. Tüm melekler rastgele insanların zihnine yerleşti. Lulu ise Kinia'ninkine yerleşti. Kinia o gezegende geçirdiği tüm anılarını unutup sıradan bir insan olarak hayatına devam etti. Sonuçta sorunlarını paylaşarak hallettiler.

Hüseyin KARA

6-C

SOSYAL HAYAT VE TEKNOLOJİ

Her şeyin ve herkesin dijital olarak bağlantılı olduğu bir dünya hayal edin. 21.yüzyıl, teknolojinin zirve yaptığı zamanlar. İnsanların her türlü günlük işini teknoloji üzerinden halledebildiği zamanlar. Ulaşım, sağlık, eğitim, teknolojik gelişmelerle iç içe, uzun süre uzak kalamadığımız akıllı telefonlarımız ve ayrı kaldığımızda kendimizi kötü hissettiğimiz internet gerçekten sandığımız gibi işlerimizi kolaylaştırıcı mı?

Dünyayı örümcek ağı gibi saran internet, insanlığa katkı sağlamak ve insanlığı geliştirmek için bulundu fakat zaman geçtikçe insanlar bunu da kötüye kullanmayı başardılar. Bazı insanlar interneti doğru bilgiye ulaşmak, olaylardan haberdar olmak için kullanırken bazı insanlar ise interneti oyun oynamak, video izlemek, sosyal medyaya girmek

için kullanıp sağlıklarını bozar hale geldiler. Kişinin amacına bağlı olarak kullanım süreleri değişkenlik gösteriyor. Bazı insanlar günde 1 veya 2 saat internet kullanırken bazı insanlar ise 4,5,6 saat internet kullanmaktalar. Bu durum insanların vücut sağlığını bozmak dışında hem zihinsel anlamda körelmeye hem de sosyal anlamda insanların fakirleşmesine neden olmaya başladı. Gitgide tembelleştik ve sanal dünya vatandaşlığına geçtik ama bu süreçte hiçbirimiz bunun farkında olmadık.

Zaman geçtikçe beynimiz körelirken, hayatımızı internete bağlar ve interneti oksijen tüpü gibi kullanır hale geldik. İnternette ayrı kaldığımız azıcık bir sürede hastalanacakmış, ölecekmiş gibi davranmaya başladık. İnterneti bilinçli kullanan insanlar da var elbette. Bu insanlar interneti bir araç olarak görüyorlar, elde etmek istedikleri sonuçlara giden yolda onlara yardımcı eleman olarak kullanıyorlar. İnterneti, hayatları

buna bağılıymış gibi kullanmak yerine asıl istediklerine sahip olmak için onlara lazım olan herhangi bir araçmış gibi kullanıyorlar. Peki tüm insanlık olarak nasıl bu noktaya gelebiliriz?

İnterneti yanlış kullanan insanlar gözlerini sanal ortama değil de gerçek dünyaya açsalar neler olduğunu görecektir, oksijen tüpünden ayrılacak ve olması gereken

kullanım alışkanlığına geçebileceklerdir. Şimdiden önlem alınmazsa insanlar interneti değil de, internet insanları kullanmaya başlayacakmış gibi görünüyor. Bu sebepten dijital vatandaşlığın doğru uygulaması için insanlar hızlıca bilinçlendirilmeli, interneti yanlış kullanan insanlar olabildiğince azalmalıdır ki insanlığın gelişimi doğru yönde ilerlemeye devam edebilsin.

**GELENEKSEL
MASAL YAZMA
YARIŞMAMIZIN
DERECEYE
GİREN
MASALLARI**

BİRİNCİLİK ÖDÜLÜ:

ZAMAN ZAMAN İÇİNDE

Bir varmış bir yokmuş, çoklu bir zamanda zaman zaman içinde bir gün İstanbul'dan hareket eden otobüste Elif adında bir kız varmış. Matematik Köyü'ne gitmek istemese de ailesinin isteği üzerine bu yolculuğu yapıyormuş. Otobüsten inerken kampa gidilecek dağ yolunu görünce daha da bozulmuş morali. Zaten kendini çok yorgun hissediyormuş, bir de o dik yolu valizle çıkmak varmış. En yakın arkadaşı Oya sanki o yolculuğu onunla yapmamış gibi enerji doluymuş.

Patika yoldaki tangur tungur valiz tekerleklerinin sesleri yetmiyormuş gibi Oya'nın bağırarak konuşması Elif'i deli ediyormuş. Sıcaktan terleyen saçları yüzüne yapışmış Elif'in. Kendisini berbat hissediyormuş. Arkadaşı Oya yanında bir yandan valizini çekiyor bir yandan da etrafı gösteriyormuş. Elif arkadaşındaki bu enerjiyi anlamıyormuş. Elif'in o an istediği tek şey kampa bir an önce varıp yatağına uzanmakmış.

(...)

Kamp odasına girdiklerinde içeride bulunan altı ranza için resmen yarış yapmışlar. On iki kişinin bir arada kalma düşüncesi Elif'e pek sıcak gelmemiş. Yalnız bir çocuk olarak odayı on iki kişiyle paylaşmak resmen bir işkence gibi gözüküyormuş. Odanın sıcaklığı, kızların sesi her şey iç içe girmiş ve Elif cam kenarında çatının tam altına denk gelen ranzanın üst tarafını seçtiğinde kızlara sormadan oraya yerleşmiş. Camdan gelen temiz hava içini ferahlatmış. Valizini yatağın yanına bırakıp yatağa uzanmış. On iki kızın dağınıklığı ve sesi etrafı savaş alanına çevirmiş.

Sinem Öğretmen kapıyı çaldığında herkes bir anda buz kesmiş. Çok ses yaptıkları için kapılarını çaldığını sandıkları öğretmen, onları yemeğe çağırmak için gelmiş. Yemek salonuna gittiklerinde zorla boş masa bulabilmişler. Elif o kalabalıkta herkesle birlikte yemek yemek istememiş ancak çok yorgun ve aç olduğu için mecburen sessizce yemeğini yiyip odasına gitmiş. Uzandığı yatakta gözünü açtığında sabah olmuş.

Matematik Kampı'na hem eğlenmek hem de matematik üzerine pratik kazanmaya gelmişler. Sabah kahvaltısından

sonra iki saat süren ders bittiğinde Efes Gezisi için otobüslere binmişler. Otobüste Oya'nın soğuk esprilerine karşılık vermiyor ve arkadaşlarının hep bir ağızdan söylediği şarkılara eşlik etmiyormuş.

Kendi kendine bu geziye neden katıldığını düşünüp duruyormuş. Efes'e vardıklarında tepedeki güneşin yakıcı sıcaklığı Elif'in tenine işlediğinde çantasında bulunan şapkasını ve gözlüğünü çıkarıp takmış.

Giriş biletlerini alıp turnikelerden sırayla geçmişler. Rehber öğretmen eşliğinde başlayan gezi Harabelere geldiklerinde ilginçleşmiş. Sıcacık hava bir anda soğumuş, kara bulutlar üstlerine çökmüş. Elif yanında şemsiye olmadığı için kısa süreliğine bir panik havası yaşanmış ve yağmur yağmaya başlayınca harabelerin içine girmişler. Bu sırada Elif'in gözüne yerdeki bir parlak bir şey ilişmiş. Taşların arasındaki parlayan şeye eğilip baktığında onun bir bileklik olduğunu görmüş. Yerden bilekliği aldığı anda yer sanki ayaklarının altından kayıp gitmiş. Arkadaşları ve öğretmenleri bir anda kaybolmuş. Hava güneşliymiş. Az önceki yağmur da yok olmuş. Yerler kupkuruymuş. Elinde bileklikle öylece kalakalmış. Ne yapacağını nereye gideceğini bilmiyormuş. Olduğu yerde oturup dua etmeye başlamış ki gökten bir anda küçük bir güvercin gelmiş ve yanına konmuş. Yaşadıklarının vermiş olduğu korku yetmiyormuş gibi bir de onunla konuşan güvercin yüreğini ağzına getirmiş. Yerinden çığlık atarak kalktığında güvercin de onunla birlikte çığlık atmış. Elindeki bilekliği bu sırada fırlatmış. "Sen ne yaptın?" diye kızan güvercine "Ben ne yapmışım?" demiş. Güvercin, "Bilekliği attığın anda Efes'in perileri bu bilekliği alıp gitti ve istesen de artık geri dönemeyeceksin. Çünkü bileklik olmadan zamanına dönemezsin." dediğinde başına gelenleri anlamış ama bu hiç de mantıklı değilmiş.

Perileri bulması gerekiyormuş ve bunu nasıl yapacağını bilmiyormuş. Güvercin bu durumda onun tek umduymuş. Güvercine, " Geri dönmek için ne yapmam gerekiyor?" dediğinde güvercin umursamamış. "Tek çıkış yolum sensin, lütfen bana yardım et." diye hüznü bir ifade takınca güvercin insafa gelmiş ve onu yavaş yavaş takip etmesini söylemiş.

Elif, güvercine “Bilge güvercin” dediğinde güvercin ona şaşkın bir bakış atmış ama bu sırada güvercinin gururu da okşanmış. Elif’in güvercine övgüleri işe yaramış ve arkasını dönüp güvercin “Bir yolu var aslında,” dediğinde Elif’in içine su serpilmiş.

Güvercin, “Perilerden bilekliği almak için onlara kendi zamanının en değerli şeyini vermelisin?” dediğinde düşünmeye başlamış. Elif için her şeyi değerliymiş çünkü o kimseyle bir şeyini paylaşmak istemiyormuş. Güvercine, “Benim paylaşacak hiçbir şeyim yok.” dediğinde güvercin, “Sen bilirsin.” demiş ve onu bir köye bırakıp gitmiş.

Elif’in vardığı köy, çiçeklerin üstü sedeflerle kaplı, yemyeşil ormanların olduğu, akarsularda somonların yüzdüğü, atların tek boynuzlu olduğu ve renklerin canlılığının göz aldığı bir cennetmiş adeta. İnsanların mutlu olduğunu her şeyin kusursuz bir düzende hareket ettiğini görünce kendi zamanından çok başka bir zamanda böylesine güzelliklerin olmasına şaşırmıştı. O okuduğu kitaplarda eski zamanların yoksullukla, hastalıkla ve savaşlarla geçtiğini sanıyormuş. Oysa burası onun hiç hayal etmediği bir yermiş.

O şaşkın bakışlarla etrafı süzerken yanına Beliz ve Yeliz adında iki kardeş gelmiş. Ona neden yalnız olduğunu sormuşlar. Elif de başka bir zamandan geldiğini ve yanında ailesinin olmadığını söyleyerek onlardan yardım istemiş. Beliz ve Yeliz kardeşler bu duruma üzülerek Elif’i evlerine götürmüş. Köy ne kadar muhteşem ise Beliz ve Yeliz kardeşlerin evleri de o kadar kötüymüş. Tek bir odası olan evde hiç eşya yokmuş. Elif geldiği bu evde nereye oturacağını bilememiş. Ancak bu evde herkes çok mutluymuş. Bu kardeşlerin anne, babası Elif’i de kendi çocukları gibi kabullenip misafir etmişler.

Yemeği aynı tabaktan yiyorlarmış. Elif önce sofraya oturmak istememiş ancak bu insanlara karşı bencillik ettiğini düşünerek midesi bulansa da yemeği yemek zorunda kalmış. Yatmak için yataklar serildiğinde iki kardeşin aynı yatakta yatmasını garipsemiş. Ancak onun bu tavırlarını fark eden aile onu rahat ettirmek için kendi üzerlerindeki yorgandan ona ayrı bir yatak yapmışlar. Elif o gece deliksiz uyurken Beliz ve Yeliz’in anne, babası uyuyamamışlar ancak paylaşmanın vermiş olduğu mutluluk bu aile için yeterliymiş.

(...)

Masal bu ya günler çok hızlı akıp geçiyormuş. Elif Yeliz ve Beliz’e; Yeliz ve Beliz de Elif’e alışmışlar. Kardeş gibi olmuşlar

ama Elif yine de dönmek için güvercini bekliyormuş. Köyde herkes fakirmiş ancak insanlar geçimlerini sağlamak için birbirlerinde eksik olanları paylaşarak tamamlıyorlarmış. Elif bu insanların eşyaları birbirleri ile paylaşmalarından hiç memnun değilmiş. Gerçi o daha hiçbir eşyasını paylaşmamış çünkü eşyalarının bir başkasında olmasına tahammülü yokmuş.

Günlerden bir gün Beliz ve Yeliz kardeşler akarsudan su taşımak için yola çıkmışlar. Elif’in canı sıkıldığı için o da onların arkasından gidiyormuş. Kardeşlerin tek çift ayakkabısı olduğu için ayakkabılarını değiştirerek yürüyorlarmış. Elif onların bu haline çok üzülmüş ancak kendinde de bir çift ayakkabı olduğu için kendi ayakkabılarını vermek istemiyormuş. Bir süre sonra Yeliz’in bir ayağının kanadığını görmüş ve içi acımış.

İşte o an hiç düşünmeden Yeliz’e ayakkabılarını vermiş. Yeliz itiraz etmiş, o itiraz etmiş. Sonunda onları ikna etmeyi başarmış. Yalın ayak da olsa mutlu olmasına şaşırmış önce. Yürüdükçe mutluluğunun arttığını, içinin huzurla dolduğunun farkına varmış. Paylaştıkça insanın ruhunun güzelleştiğini o an anlamış.

Akarsuya vardıklarında da hava bir anda soğumuş. Aniden bir girdap belirmiş. Rüzgâr çok güçlü esmiş. Elif’i önüne katmış. Elif çılgınlık içinde girdabın içinde bulmuş kendini. Bir anda kendini Efes Harabelerinde Oya’nın yanında ağlarken bulmuş. Oya o tiz sesiyle ona bir şeyler anlatıyormuş ve Elif burada zamanın hiç geçmemiş olduğunu anlamış. Neyse ki Oya ağladığını fark etmemiş.

Gözüne ilişen şeyin bileklik olduğunu anladığında uzanıp onu takmak istemiş ama vazgeçmiş. Bilekliği onun gibi paylaşmayı bilmeyen birinin bulması için orada bırakmış. Gezi boyunca boş olan bileğine bakıp durmuş.

Elif yaşadığı bu olayın mutluluğuyla boş olan bileğine bakadursun. Bu masal da aklımızın bir ucunda burada dursun. Dinleyenler dinlemeyenlere duyursun. Paylaşmanın önemi böylece kalbimizin bir köşesinde bulunsun.

İmge NİL ÇITAK

Özel Şişli Terakki Ortaokulu

İKİNCİLİK ÖDÜLÜ:

PAYLAŞMAKTIR ASLOLAN

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir kelebek varmış. Bu kelebeğin bir günlük ömrü varmış. Ve bu günü dolu dolu yaşamaya niyetliymiş.

Kelebek uçarken aklına bir şey gelmiş: “Ben neden gidip kuşlarla oynamıyorum?” diye düşünmüş. Hemen annesinden izin almak için yanına gitmiş. Kelebek Ana kızının dediklerini duyunca deliye dönmüş, “Asla!” demiş. Küçük kelebek şaşkınlık içinde annesinin tavrının nedenini sormuş. O zaman başlamış Kelebek ana anlatmaya:

“Bir gün arkadaşım Zümrüdüanka ile dolaşıyorduk. Birden durdu, bana baktı. Ben rengarenk kanatlarımla tüm ormanın gözlerini şenlendirirken o ise yalnızca sarı rengine sahipti. “Ben de ömrüm boyunca senin gibi güzel ve renkli olmak istedim. Senden renklerini bana vermeni isteyemem ama bana beş tane renk getirir misin?” dedi. Ağlayarak gözden kayboldu. Ne yapacaktım şimdi ben? Nereden bulacaktım? Nasıl bulacaktım bu beş rengi? Keşke kendi renklerimi verebilseydim ona.

Bu sorularla boğuşurken şöyle düşündüm: Ben renklerimi paylaşamıyorum ancak mutlaka bize yardım edecek birileri vardır.

Kutuplara çevirdim rotamı. Kutup ayısının oğlundan bir renk istedim. Bende sadece beyaz var, dedi. Olsun, yine de verir misin? dedim. Kırmadı beni. Biraz hızlı olmasını söyledim, malum orası buz gibi. Sonunda beyaz bir kristal uzattı bana.

Beyaz kristalin üstünde bir yol belirdi. Beni yemyeşil bir ormana götürdü. Bir sürü canlı vardı orada. Oradaki ağaçtan bir renk istedim. Benim yeşilim var, dedi. Olur, dedim ve bana kozalağın içinde bir tutam yeşil verdi.

Üçüncü rotamı kozalak belirledi. Bu sefer uzaya gidiyordum. Çok heyecanlıydım. Çok fazla yol gittim. Hepsini Zümrüdüanka’nın renklerine kavuşması içindi. Güneş’ten yardım istedim. O da bana sarı rengini verdi. Vakumladım. Orası uzaydı çünkü.

Dördüncü rotamı güneşin göz alıcı ışıkları belirledi. Şimdi durağımız yeni patlamış bir volkandı. Açıkçası çok

korktum. Dev volkanın yanına gittim ve ondan kırmızı renk istedim. Bolca kırmızım var. Yanaklarımdan süzülen kırmızı lavları görmüyor musun? dedi. Görüyorum ama belki de benimle paylaşmak istemezsin, dedim. Bana lavı uzatırken gülümsedi: Birbirimizle paylaşmadıktan sonra sahip olduklarımızın ne anlamı var?

Bir renk kalmıştı: mavi. Uzaya tekrar çıkıp mavi almak istedim ama insanlar gökyüzündeki maviyi çoktan bitirmişlerdi. Üzülmüştüm. Halbuki bu gökyüzünün altında birlikte yaşamı paylaşmıyor muyduk? Bir umutla büyük denize indim. Şansım yaver gitti de bana biraz mavi verebildi. Tabi ki insanların denize attıkları pet şişelerden birine doldurdu mavisini.

Tüm renkleri tamamlamıştım. Sıra bunları Zümrüdüanka’ya vermeye geldi. Dostum beni karşısında görünce çok sevindi. Ama daha konuşmama fırsat vermeden elimdeki renkleri alıp gökyüzünde süzölmeye başladı. Bana bir teşekkür bile etmemişti. Bu canımı çok yakmıştı. İşte o zamandan beri bütün kuşlardan uzak dururum.”

Küçük kelebek annesinin anlattıklarını kulağını dört açıp dinlemiş. Hem annesinin fedakârlığıyla gururlanmış hem de Zümrüdüanka’nın bu hareketine çok şaşırmış. Aklına bir fikir gelmiş. Gün bitmeden aynı renklerin hepsini tekrar toplamış ve Zümrüdüanka’nın kapısını çalmış. Zümrüdüanka ne olduğunu anlamaya çalışırken küçük kelebek söze başlamış: “Karşılık beklememek paylaşmanın asıl kuralıdır. Ancak kibar olmak da en çok biz hayvanlara yakışır.” Zümrüdüanka hemen Kelebek Ana’nın yanına gitmiş, özür dilemiş. Bir anda küçük kelebek yere düşmüş, süresi dolmuş, ölmüş.

O günden sonra tüm hayvanlar âlemi zorbalık yapmadan, paylaşarak yaşamışlar. Gökten üç elma düşmüş: Biri okuyana, biri dinleyene, biri anlayana...

Zeynep ALTUN

AREL Koleji

ÜÇÜNCÜLÜK ÖDÜLÜ:

MUTLULUĞA AÇILAN KAPI

Bir varmış, bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde pireler berber, develer tellal iken, ben ninemin beşiğini tıngır mıngır sallar iken çok çok uzaklarda bir ülkede büyük mü büyük altından bir kapı varmış. Bu kapının arkasında ne olduğunu kimseler bilmezmiş. Kapı hakkında herkes farklı hikayeler anlatırmış. Anneler yaramazlık yapan çocuklarını korkutmak için kapının arkasında dev bir canavarın olduğunu, para düşkünleri ise altın kapının arkasında sayılamayacak kadar çok hazinelerin olduğunu söylemiş. Herkes kapının arkasında ne olduğunu merak edermiş. Çok cesur ve güçlü bir sürü insan kapının yanına giderek onu açmaya çalışmışlar ancak hiçbiri başarılı olamamış. Hepsi de elleri boş dönmüş.

Devrin hükümdarının evlilik çağına gelmiş, güzeller güzeli bir kızı varmış. Babasının önüne çıkardığı talipleri beğenmez: “Canım babacığım, benim evleneceğim kişi sıradan birisi olamaz. Cesur, güçlü, akıllı, bilgili bir kişi olmalı.” Der hepsine bir bahane bulurmuş. Çünkü prensesin akli fikri altın kapıdaymış. Büyülenmiş gibi gece gündüz durmadan o kapının arkasında ne olduğunu düşünürmüş. Prenses kapının arkasında ne olduğunu düşünüp durmaktan günden güne sağlığını kaybetmiş. Güzeller güzeli prenses yemeden içmeden kesilmiş, al yanakları solmuş, pırl pırl parlayan gözleri sönmüş. Kızının bu durumuna çok üzülen hükümdar ülkenin her tarafına haber salmış: “Güzeller güzeli prensesimin derdini çözecek kişiler aranıyor. Kızımın derdini çözene büyük hazineler vereceğim, ne dilerse yerine getireceğim.” demiş.

Ülkenin dört bir yanından gelen delikanlılar kapıyı açmak için türlü türlü yollar denemişler. Kimisi kapıyı açmak için güç kullanmış, kimisi çeşitli sihirler denemiş. Günlerce uğraşmalarına rağmen kapıyı bir türlü açamamışlar. İçlerinden bir delikanlı, prensesin hastalığını ve onu nasıl iyileştireceğini düşünüp dururken kapının eşiğinde bir pırlıltı görmüş. Eğilip baktığında oradaki yazıyı fark etmiş. Yazıda şöyle yazıyormuş: “Paylaşmayı bilmeyen zalimler bu kapıdan giremezler. Paylaş ve merhametli ol ki kapı sana açılsın.”

Delikanlı kara kara neyi paylaşacağını düşünmüş. Paylaşacak ne parası ne hazineleri ne de malı mülkü varmış. Uzun uzun düşündükten sonra kapıyı açamayacağını anlamış. Prensesin bir an önce iyileşmesini çok istiyormuş. Onun için önemli olan ne para ne de ödül. Tek önemli olan güzeller güzeli prensesin sağlığına kavuşmasıymış. Kapıda gördüğü yazının bir şifre olabileceğini düşünerek kapıyı açmak için uğraşan diğer delikanlılarla bunu paylaşmaya karar vermiş. Böylece prensesin sağlığına kavuşabileceğini düşünmüş ve çok sevinmiş. Haber gönderip herkesi kapının önüne çağırmış. Heyecanla kapının önünde toplanmışlar. Merhametli genç, fark ettiği yazıyı diğerlerine gösterip bu bilgiyi onlarla paylaşmış: “Bunun bir anlamı olmalı. Ben tek başıma çözemedim, sizlerle paylaşmak istedim. Birlikte düşünelim ve bu bilmeceyi çözelim de prensesimiz iyileşsin.” demiş.

Delikanlı bunu der demez kapı rengarenk ışıklar saçarak açılmış ve mis gibi kokular saçan bir çiçekle şırl şırl akan bir pınar çıkmış. İyi kalpli genç, mis gibi kokan çiçeği ve pınardan aldığı bir tas suyu alarak prensese götürmüştü. Çiçeğin kokusuyla kendisine gelen prensese getirdiği pınarın suyundan içirmiş. Prensese sihirli bir değnek değmiş sanki. Prensесin yanakları tekrar al al olmuş, gözleri yine eskisi gibi parlamaya başlamış. Prensес iyileşmiş ve eski haline geri dönmüş.

Prensес kendisini iyileştiren delikanlıya teşekkür etmiş. Kalpleri birbirlerine karşı sevgiyle dolmuş ve birbirlerine âşık olmuşlar. Prensесin babası bu sevgiyi hissetmiş. İyi kalpli genci hükümdar da çok sevmiş ve evlenmelerine izin vermiş. Prensесin babası, söz verdiği gibi hazineyi iyi kalpli gence vermiş. Genç de bu hazineyi ihtiyacı olan halkla paylaşmış. İyi kalpliliğinin ödülünü sonsuza kadar mutlu yaşayarak almış.

Zehra DAİM

Arev Okulları

SEÇİCİ KURUL ÖZEL ÖDÜLÜ:

PAYLAŞMAK HAYAT KURTARIR

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, çok uzak bir ülkede, güzel mi güzel bir kız yaşamış. Bu kızın adı Lori'ymiş. Lori kısl saçlı, ela gözlü, tombul yanaklı, tatlı bir kız çocuğuymuş. Lori annesi ve babası ile görkemli bir malikânede yaşamış. Lori yaşadığı köyün en zengin ailesine sahipmiş. Köydeki herkes her şeyi Lori ve ailesinden öğrenirmiş. Lori yaşadığı havuzlu, yedi katlı ve büyük bahçeli malikânesiyle tüm köy halkını büyülemeyi başarıyormuş. Ailesi ona her istediğini verebiliyormuş. Bu yandan Lori çok ama çok şanslıymış fakat diğer yandan para ile alınamayacak değerler vardır, bu yönüyle Lori gittikçe fakirleşmeye başlamış. Lori, günler geçtikçe arkadaşlarını kaybediyormuş, hiç kimse onunla arkadaşlık etmek istemiyormuş. Çünkü Lori ne elindekilerini başkalarıyla paylaşır ne de başkalarının paylaşmak istediklerini kabul edermiş. Günlerden bir gün Lori en yakın üç arkadaşlarını evine oyun oynamak için çağırmış. Arkadaşları eve gelince hiç vakit kaybetmeden Lori odasından kendi oyuncaklarını getirmiş ve bu dört arkadaş oyun oynamak için dışarı çıkmış. Lori oyuncak bebekleriyle oynamaya başlamış. Arkadaşlarından biri, Lori'nin oyuncaklarını istemiş ama Lori arkadaşıyla oyuncaklarını paylaşmak istememiş. Lori, oyun oynarken arkadaşları sıcacık güneşin kolları altında Lori'yi izlemekle yetinmiş. Çok geçmeden arkadaşları çok sıkılmış ve kendi evlerine gitmişler. Lori, tek başına çok sıkılınca annesinin odasına gitmiş. Annesi yataktaymış. Yatağın ucuna geldiğinde annesinin hasta olduğunu anlamış. Buna çok üzülmüş. Annesinin hastalığı çok hızlı ilerliyormuş. Hastalığından dolayı annesinin güneş gibi saçları karmış, deniz gibi gözleri solumuş ve alnı sanki bir meteor gibi alev alev yanıyormuş. Lori'nin babası ülkenin bütün hekimlerini çağırmış, hiçbir annesinin hastalığına çare bulamamış. Kadıncağız git gide eriyormuş. Bir deri bir kemik kalmış ki Lori'nin aklına Bilge'nin evine gidip hastalığın çaresini sormak gelmiş. Lori hemen kıyafetlerini giyip Bilge'nin evinin yolunu tutmuş. Az gitmiş, uz gitmiş, dere tepe düz gitmiş, sonunda Bilge'nin evine varmış. Bilge'nin evi, parlak yeşil çatısı ve altın renkli kapısıyla göze çarpan minik bir

evmiş. Lori içeri koşar adımlarla girmiş ve Bilge'ye annesinin durumunu anlatmış. Bilge de ona şöyle demiş: “Annen çok nadiren rastlanan Aspendos hastalığına kapılmış. Eğer annenin durumu böyle devam ederse yakında kendisini kaybedebiliriz.”

Bunu duyan Lori, hüznle Bilge'ye yapılabilecek bir şey olup olmadığını sormuş. Bilge de ona cevap olarak şunları demiş: “Ancak biri Kafdağı'nın ardında bulunan ve nesli tükenmekte olan Asiperis kuşunun üç adet tüyünü getirirse onun için bir ilaç yapabilirim ama hemen gidip bulmalısın. Eve gidecek vaktin bile yok.”

Bilge sözünü bitirir bitirmez Lori yola koyulmuş. Az gitmiş uz gitmiş dere tepe düz gitmiş sonunda Kafdağı'nın ardına gelebilmiş. Kafdağı'nın ardı bir çöle benziyormuş. Her iki yüz adımda bir kaktüs varmış. Yerlerdeki kumlar güneşin ısısından dolayı çok sıcakmış. Çok geçmeden Lori, çok susamış. Fakat Bilge'nin evinden o kadar apar topar çıkmış ki yanına hiçbir şey almamış. Lori, bir kaktüs bulana dek yürümüş ve bulunca yanındaki kumlara atmış kendini. Bir an kendini o kadar kötü hissetmiş ki öleceğini düşünmüş. Ama sonrasında kendini toparlamış ve nasıl su bulabileceğini düşünmeye başlamış. Tam umudunu yitirmişken aklına bir fikir gelmiş. Annesi ona bir kitap okuduğunda kaktüslerin içinde su bulunduğunu söylediğini anımsamış. Lori, hemen kaktüsü kesmek için sivri birkaç şey bulmuş. Bunlar: iki uzun sivri diş ve bir ağaç dalı imiş. Hemen ağaç dalıyla başlamış, kaktüsü kesmeye çalışmış. Ama ne kadar denese de kaktüs yerinden bile oynamıyormuş. Eline dişlerden birini almış ve kesmeyi denemiş. Diş kaktüsü kesebiliyormuş ama keserken Lori'nin elleri de çok acıyormuş. Ama yapabileceği başka bir şey yokmuş. Elleri ne kadar acısa da vazgeçmemiş ve kesmeyi başarmış. Kaktüsün içinde gerçekten de su varmış, ama en fazla iki üç avuç kadar. Lori, vakit kaybetmeden suyu içmeye çalışmış, birdenbire kaktüs dile gelmiş. “Suyumu içebilmen için bana bir sebep söyle.” Lori hayretle parçalanmış kaktüse bakmış. “Asiperis'i bulmam gerekiyor ve çok susadım, buradaysa

hiç su yok.” demiş. Kaktüs, Lori’ye acımış. “Madem yolcusun, yaşam kaynağımdan birkaç yudum iç.” deyip susmuş. Lori, denileni yapmış. Tekrar yola çıkacakmış ki hava kararmış ve Lori, karanlıktan başka hiçbir şey göremez olmuş. İster istemez Asiperis kuşunu aramaya ara vermek zorunda kalmış. Yere yatmış ve yavaş yavaş gözlerini kapatmış. Birdenbire devasa bir ayı başucunda belirmiş. Lori korkudan tir tir titremiş. Ayı, Lori’ye yerinde ne aradığını sormuş. Lori de annesinin durumunu söyleyip yatacak yeri olmadığını ifade etmiş. Ayı da tıpkı kaktüs gibi yaşam alanını Lori ile paylaşmış. Yetmemiş en sevdiği armudunu ve son kalan balını Lori’yle paylaşmış. Lori, sabah gözlerini güneşin parlak ışıkları eşliğinde açmış ve ayıya teşekkür etmeden tekrar yola koyulmuş. Az gitmiş uz gitmiş dere tepe düz gitmiş uzaktan bakılınca devasa bir kuşa benzeyen bir şey görmüş. Ama emin olmak için biraz daha yaklaşmış. Gerçekten de devasa bir kuşmuş bu. Kuş çok ürkütücüymüş. Neredeyse Lori’nin iki katı kadarmış. Tüyleri mavi tonunda, teni koyu kahverengi ve gözleri yeşilmiş. Lori ilk başta yaklaşmamayı düşünmüş çünkü ondan çok korkmuş. Ama sonra eğer bunu yapmazsa annesini bir daha göremeyeceğini hatırlayıp ürkek adımlarla kuşa doğru yürümüş. Kuş onu görünce çok şaşırılmış ve “Sen ne arıyorsun burada?” diye sormuş.

Bunu duyan Lori çok şaşırılmış. Nasıl olur da bu kuş konuşur diye düşünmüş. Sonrasında kuşun bu özelliğinden yararlanarak kuşa sorular sormaya başlamış. “Sen Asiperis kuşu musun? Sorun olmazsa senden üç adet tüy alabilir miyim?”

Kuş tüm soruları tek tek cevaplamış. “İlk olarak evet ben Asiperis kuşuyum. İkinci olarak tüylerimi niye istiyorsun?”

Heyecanlanmış Lori, hemen Asiperis kuşuna yanıt vermiş.

“Annem çok nadir bulunan bir hastalığa kapılmış ve sadece onu senin tüylerinden yapılan ilaç iyileştirebilir.”

Bunu duyan kuş hiç tereddüt etmeden üç tane tüyünü Lori’ye uzatmış. Lori kuşun tüylerini almış ve ona şöyle demiş:

“Teşekkürler Asiperis, tüylerinin karşılığında sana elmas bir taç vereceğim.”

Bunu duyan kuş şaşkınlıkla şöyle demiş:

“Ben senden bir karşılık beklemiyorum benim yaptığım şey bende fazlasıyla olan bir şeyi gereken kişilere veriyorum, buna paylaşmak denir. Paylaşmak dediğimiz şey iyilik niyetiyle birbirimize verip ve birbirimizden aldığımız şeylerdir. Hepimizin birbirimize ihtiyacımız var, bu yüzden eksiklerimizi

birbirimizle tamamlarız. Bazen bir sözle, bazen bir tüyle, bazen bir damla suyla...”

Lori, Asiperis kuşunun sözünü bitirmesine izin vermeden “Tamam tamam.” deyip oradan ayrılmış ve Bilge’nin evinin yolunu tutmuş. Az gitmiş uz gitmiş dere tepe düz gitmiş, sonunda Bilge’nin evine varmış. Lori, içeri koşar adımlarla girmiş. İçeri girer girmez bilgeye tüyleri uzatmış. Bilge hemen ilaç yapımına başlamış. Bilge ilk olarak mor, büyük kazanını çıkarmış ve tüyler dâhil tüm malzemeleri kazanın içine dökmüş. Tahta kaşığı alıp ilaç kaynayana kadar karıştırmış. Kaynayınca küçük ahşap dolabından bir şişe çıkarıp ilacı içine boşaltmış ve annesine vermesi için Lori’ye vermiş. Lori koşarak eve gitmiş. Evde büyük bir kalabalık varmış. Herkes Lori’nin annesinin başına toplanmış ne olacağını merakla izliyormuş. Lori, kalabalığın içinden geçmiş ve annesine ilacı içirmiş. Bir şey olmamış, Lori biraz daha beklemiş ama annesi iyileşmeyince Bilge’nin evine gitmiş. Bilge’ye “Anneme ilaçtan verdim ama iyileşmedi. Neyi yanlış yaptım?” diye sormuş.

Bilge de ona yanıt olarak şöyle demiş “Sen Asiperis kuşundan tüyleri alırken bunları karşılıksız bir iyilik olarak görmediğin ve paylaşmanın değerini bilemediğin için ilaç etkisini göstermedi. Asiperis’i tamamiyle dinlediğine emin misin?”

Bunu duyan Lori, Asiperis’in son sözlerini söylemesine izin vermediğini hatırlamış ve üzgün bir şekilde Bilge’nin evinden ayrılmış, köyün oyun parkına gitmiş. Parkta Lori’nin fakir bir arkadaşı, Lori’yi üzgün görünce ne olduğunu sormuş. Lori, başına gelenleri bir bir anlatmış. Arkadaşı ona “Annemin dün yaptığı çok yararlı bir çorba var. Sadece iki kaşık kaldı ama annene vermeye hazırız. Eğer isterseniz bu akşam gelip içsin.”

Lori düşüneceğini söyleyip evin yolunu tutmuş. Lori, arkadaşının teklifini kabul etmiş çünkü tek çare buymuş. Akşama doğru annesini alıp arkadaşının evinin yolunu tutmuş. Eve varınca arkadaşının annesi onları hemen içeri almış ve kalan iki kaşık çorbayı Lori’nin annesine vermiş. Lori’nin annesi çorbadan bir kaşık alır almaz hemencecik iyileşmiş. Lori, o günden sonra paylaşmanın değerini anlamış. Paylaşmanın ne kadar kıymetli bir şey olduğunun farkına varmış. Arkadaşları artmış ve en önemlisi bir kaşık çorbanın bile kıymetli olduğunu anlamış.

ÖZENDİRME ÖDÜLÜ:

BİRLİKTE GÜÇ DOĞAR

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, pireler berber iken, develer tellal iken bir gezegen varmış. Bu gezegenin ismi “Perca”ymış. Perca doğal güzellikleri ve zengin madenleri ile ünlü bir gezegenmiş. Bu gezegende periler ve cadılar yaşıyormuş. Fakat gezegeni keşfeden iki dost peri ve cadı, gezegenin doğal zenginlikleri üzerinde anlaşamayıp, paylaşmayı da istemeyince birbirlerine düşman olmuşlar. Daha sonrasında bu iki eski dost periler ve cadılar için ayrı ayrı okullar kurmuşlar ve hep birbirleri ile yarışmışlar. Periler okulunun ismi “Perika”, cadılar okulunun ismi ise “Cadka”ymış.

Kaşif iki dostun da aramaya geldiği, evrenin en güçlü sihirlerini saklayan kasa ise hala kayıpmış. Artık bu iki okul da sihirli bir kasayı arıyormuş. Bu okullardan hangisi bu kasayı bulursa yenilmez olacakmış. Bu kasanın konumunu tespit etmek için periler haftada 3 gün, cadılar ise haftada 5 saat çalışıyorlarmış.

“AAAAAAA!”. Bu çığlık galiba okulun en zeki kızlarından biri olan Pari’den geldi.

Pari çok çalışkan ve arkadaş canlısı bir kızmış. Kasanın efsanesini duyduğundan beri eski kitaplara gömülmüş ve sonunda araştırmalarının cevabına ulaşmıştı.

Pari:

—Buldum! Kasanın nerede olduğunu buldum. Kasa, Şalyap adasının bir köşesinde duruyor!

Öğretmen:

—Bu harika! Bu kasayı en sonunda senin bulacağın belliydi. Tebrikler Pari! Ben gidip müdüre haber vereyim.

Öğretmen müdürün odasının kapısını çalmış.

Öğretmen:

—Girebilir miyim?

Müdür:

—Tabii ki. Evet, ne oldu acaba?

Öğretmen:

—Kasanın yerini tespit ettik. Kasa Şalyap adasında, bir köşede. İziniz olursa bu gün Şalyap adasına okulun en zeki 3 kızını göndermek isterim. Pari, Luys ve Ser. Kasanın

konumunu bizzat Pari bulduğundan onun gitmesi ona bir ödül olabilir diye düşündüm.

Müdür:

—İzin veriyorum ama bir sorun var. O adada sihir kullanılmıyor. Çok dikkatli olmalılar, adada tuzaklar olduğunu da duydum ve o 3 perinin de yanlarına birer eşya almaları lazım. İyi düşünsünler.

Öğretmen “Peki, hocam izninizle.” demiş ve odadan ayrılmış.

Öğretmen bu üç öğrenciye bu durumu bildirmiş ve öğrenciler hazırlanmaya başlamış. Fakat cadılar sihirli kürelerinden, periler okulunu izledikleri için bu durumdan haberdar olmuşlar. Onlar da okuldaki en başarılı üç öğrenciyi Çar, Mut ve Grag’ı göndermeye karar vermişler.

Periler hazırlanmış. Luys yanına bir kutu sandviç, Pari yanına geniş bir uyku tulumu ve Ser de yanına bir iletişim cihazı almış. Cadılardan Çar ise yanına bir bıçak, Mut bir fener ve Grag ise bir ip almış.

Periler kanatlarını kullanarak, cadılardan daha önce Şalyap adasına varmış. Fakat yolculuk uzun olduğundan bu üç peri adaya vardıklarında çok acıkmışlar.

Luys:

—Kızlar benim yanımda bir kutu sandviç var. Onu sizle paylaşabilirim.

Pari ve Ser:

—Teşekkür ederiz Luys, sen olmasan kim bilir ne yapardık.

Üç peri doyduktan sonra adanın köşelerine dağılmışlar ve kasayı aramaya başlamışlar.

Şalyap adası karanlık, soğuk ve kasvetliymiş. Etrafta vahşi hayvan sesleri kızları ürkütüyor, uzun otlar ve ağaçlar ise yola devam etmelerini zorlaştırıyormuş.

Meyve ağaçlarına yakın olan Ser kasayı ararken arkasında bir gölgenin onu takip ettiğini fark etmiş. Korkudan bağırarak koşmaya başlamış fakat ayağı takılıp otların arasına düşmüş. Ser, otlar ayağına dolandığından oradan çıkmayı becerememiş. O sırada gölge daha da yaklaşıyormuş ve

birden Ser bu gölgenin aslında Çar olduğunu görmüş.

Çar:

—Ser, seni korkutmak istemedim.

Ser:

—Bizi izlediğinizi biliyordum, beni korkuttun senin yüzünden otlara takıldım.

Bunu gören Çar, üzülmüş ve bıçağını kullanarak Ser'in otlardan kurtulmasına yardım etmiş.

Ser:

—Teşekkür ederim Çar.

Ardından Ser hemen Luys'un yanına koşmuş ve gidip Pari'ye haber vermişler.

Ser:

—Pari bunu duymam lazım, cadılar burada. Çar'ı gördüm, ormanda koşarken otlara takılmıştım bana yardım etti.

Pari:

—Cadıların yardım edebileceğini düşünmezdim. Belki de Çar zannettiğimiz kadar kötü değildir. Ama kızlar artık akşam oluyor hadi uygun bir yer bulup sığınalım, sabah konuşmamıza devam eder ve sonra da yine keşfe çıkarız.

Üç peri bir mağara bulmak için adada dolaşırken birden karanlık çökmüş ve periler yollarını bile göremez olmuşlar. Etrafta vahşi hayvan uğultuları ve esen rüzgârla birlikte korkudan birbirlerine sarılıp bir ağaç dibine oturmuşlar. O sırada Luys kendilerine yaklaşan bir ışık görmüş. Luys, ışığın nereden geldiğini anlayamadan karşılarında cadılar ve ellerindeki fener belirmiş.

Pari:

—Mut, fenerini bizimle paylaşabilir misin? Adada sihir kullanamıyoruz, ışık büyüsü bile yok...

Mut:

—Size yardım edebilirim, ama siz de bize bir mağara ya da sığınacak başka nereyi bulabiliriz göstereceksiniz.

Pari:

—Tabi, biz de zaten bir mağara arıyorduk. Gelin gidelim.

Bu şekilde 6 arkadaş bir mağaraya sığınmışlar.

Pari:

— Arkadaşlar sizin uyku tulumunuz yok, fakat benim var.

Üstelik benim tulumum geniş hepimiz yatabiliriz.

Ser ve Luys:

—Teşekkür ederiz.

Fakat cadılar biraz çekinmişler ve perilere güvenemeyeceklerini düşünmüşler. Pari ise onları ikna etmiş ve bu şekilde herkes huzurlu bir şekilde uykuya dalmış.

Sabah olduğunda kızlar tekrar aramaya koyulmuşlar, cadılar ise onlardan ayrılmış ve kendi aramalarına devam etmiş. Ama ormanda yürürken Luys bir taşla takılmış ve bir çukura düşmüş. Pari ve Ser çok korkmuşlar. Ser yakındaki bir ağaç dalını Luys'a uzatmaya çalışmış fakat dal çok kısa kalmış. Pari, Luys'a nasıl tırmanması gerektiğini anlatmış ama Luys yapamamış. O sırada cadılar kızların endişeli hallerini uzaktan görmüş ve oraya koşmuşlar.

Çar:

—Kızlar, neden bağıırıyorsunuz? Yoksa kasayı mı buldunuz?

Pari:

—Hayır, görmüyor musun? Luys çukura düştü!

Grag:

—Benim ipim var, onu kullanalım.

Ve bu şekilde Grag, Luys'u o çukurdan kurtarmış.

Kısa bir duraklamadan sonra cadılar ve periler ayrılmadan iki grup olarak hareket etmenin daha güvenli olabileceğini düşünmüşler.

Uzun bir süre yürüdükten sonra, bir mağaranın derinliklerinde Pari, parlak bir kutu görmüş. Bu kutunun yarısı yerde gömülüymüş. Pari kazmış, kazmış. En sonunda gizli kasayı bulmuş. Periler sevinçten çığlık atıp dans ederken bir anda karanlığın içerisinde bir Alejbra ortaya çıkmış. Alejbra'lar yıllardan beri görülmemiş, çok güçlü ve koruyucu hayvanıymış.

Pari:

—Olamaz şimdi ne yapacağız? Bu ada da sihir de işe yaramıyor.

Mut:

—Belki el ele tutuşup ışık büyüsü yaparsak burası kristal aydınlığı ile dolar ve Alejbra'lar kristal aydınlığına karşı direnemez.

Periler bunu iyi bir fikir olduğunu düşünmemişler ve saklanmayı teklif etmişler. Alejbra onları fark etmeden hepsi

birer taşın arkasına gizlenmiş.

O sırada Ser, Pari'in kulağına fısıldayarak:

—Benim yanımda iletişim cihazı var, onunla ben müdürü arayabilirim.

Pari, Ser'in kulağına fısıldayarak şunu söylemiş:

—Pekâlâ, git ama çok dikkatli ol ve kimseye yakalanmamaya özen göster.

Ser çok dikkatli bir şekilde sığındıkları mağaraya doğru ilerlemiş. O dev Alejebra bir şey fark etmeden mağaraya ulaşmış. Ser iletişim cihazını alıp müdürü aramış. Müdür destek yollasalar bile koruyucu perilerin yetersiz olduğunu, kendi ailelerini arayıp yardım almalarını ve kasayı sağa salım Perca'ya ulaştırmalarını söylemiş. Ser, müdüre cadı okulunu aramasını teklif etmiş. Müdür bu fikre ne kadar karşı gelse de öğrencilerinin hayatını söz konusu olduğu için Cadka'dan yardım istemiş. Cadka koruyucu cadıları, koruyucu perilerle iletişim kurup bu acil durumla savaşmak için hemen yola çıkmışlar. Ser ise gizlice mağaraya geri dönüp arkadaşlarına haber vermiş.

Ser:

—Kızlar, müdür Cadka ve Perika'nın koruyucularını buraya yolluyor.

Pari:

—Fakat Cadka ve Perika birbirine düşman, nasıl olur da işbirliği yaparlar?

Çar:

—Cadka'nın koruyucu cadıları gücünü kaybediyor. Tek başlarına bir Alejebra ile savaşamazlar. Eminim, Perika'nın da yardıma ihtiyacı var. Umarım hemen gelirler, daha fazla saklanamayız.

Ser:

—Bakın! Koruyucular geliyor. Hem de ellerinde kristallerle.

Bu şekilde koruyucular kristal aydınlığı ile Alejabrayı etkisiz hale getirip öğrencileri kurtarmışlar. Yine de bir sorun varmış: kasa kimin olacak, dahası bu kasa nasıl açılacaktı?

O sırada Baş Koruyucu Peri Sirun, öğrencilere kasanın sırrını söylemiş:

—Bu kasayı sadece paylaşmayı bilenler açabilir. Eğer paylaşmayı bilmeden bu kasayı açmaya çalışırsanız, kasa sonsuza dek kilitletir. Çok dikkatli olun çocuklar, biz artık gitmeliyiz.

Mut cadı arkadaşlarının yanına giderek:

—Ben bu olanlardan sonra korkmaya başladım çocuklar. Bırakın periler açsın, belki içinden bir Alejebra daha çıkar.

Böylece Periler, cadılardan ayrılmışlar.

Pari, Luys ve Ser kasanın yanına oturmuşlar. Periler birlikte kasayı açmayı denemişler. Ve kasa açılmış. Kasanın içi boşmuş.

Pari:

—İyi de bu kasa boooş.

Kasanın içinde bir yüz belirmiş. Bu yüz holograma benziyormuş. Sonra anlamışlar ki bu bir ruhmuş.

Ruh ortadan kaybolmadan önce şunu söylemiş:

—Merhaba periler. Ben Anastasya. Sihirli kasanın koruyucusuyum. Eğer bu kasadaki sihrî almak istiyorsanız, bana paylaşmayı bilen biri olduğunuzu kanıtlamalısınız. O zaman etrafınızda bir gökkuşağı oluşacak ve sihrî kendiliğinden ortaya çıkacak.

Pari, Luys ve Ser gözlerini kapamış ve birbirlerinin ellerini tutmuşlar. Üçü de bu güne kadar neleri paylaştıklarını hatırlamışlar.

Fakat gökkuşağı bir türlü oluşmuyormuş. Periler ne olduğunu anlamaya çalışırken Luys'un aklına bir fikir gelmiş:

—Kızlar, bu keşif günlerinde cadılar bize çok yardım etti. Onlarla bir sürü şey paylaştık. Bence onları da çembere dâhil edersek kasa açılır.

Pari ve Ser bu fikre katılmış ve gidip cadıları bulmuşlar. 6 arkadaş el ele tutuşup birlikte yaşadıkları macerayı düşünmeye başlamışlar ve birden sihrî gökkuşağı etraflarını sarmış. Periler ve cadılar gözlerini açmış, bütün sihirler önlerinde duruyormuş.

Kasayı alıp gezegenlerine dönen arkadaşlar maceralarını herkese anlatmışlar. Bunu duyan Perika ve Cadka müdürleri, Perca'nın tarihini bir kez daha hatırlayıp, Kâşif Cadı ve Kâşif Peri'nin dostluklarını hatırlamışlar. İki okulun düşman değil de dostken daha güçlü olacakları kararına varıp okul binalarını birleştirmişler. Bundan sonra okullarını adı "Perca Paylaşım Büyü Okulu" olmuş ve sonsuza dek mutluluk ve barış içerisinde dostluklarını sürdürmüşler.

Derev TAŞHAN

Özel Feriköy Ermeni Ortaokulu

100. YILIN ŞAFAĞINDA CUMHURİYET

Kana bulanmış toprağın hüznü bağrımda,
İlerliyorum bir yolda.

Önümde ve arkamda insanlar
İlerliyorum tozlu toprak yollarda
İçimde değişik bir duygu,
Hem gururlu hem hüznümlü
Varyorum aydınlığa.

Kiminin gözlerinde,
Kiminin hareketlerinde
Kimininse içinde
O'nu görüyorum
O'nu duyuyorum
O'nu hissediyorum.

Bir coşku var içimde
Bir coşku ki haykırmış
Bir coşku ki haykıran
Atamın adını dünyaya duyuran
Bir coşku var içimde

100 yılın şafağında,
Cumhuriyet coşkusu
Daha da güçlü şimdi,
Bağımsızlık duygusu,
Daha da güçlü şimdi,
Atatürk sevdası
Daha da güçlü şimdi
100 yılın şafağında ülkem,
Daha da güçlü şimdi.

Ezgisu ŞEN

8-A

TANIMSIZ

Üzülebilirsin.
Hem de o kadar çok
Hem de o kadar derin ve beklenmedik ki
Güneş doğmaz, karanlıktır.
Karanlıktaki yıldızlara bakmaya
Asla cesaret edemeyebilirsin.
Sevinebilirsin.
İçinde tutamayıp koşacak
Ya da belki de şaşkınlıktan
Sadece oturacak kadar sevinebilirsin
Gözlerini yaksa da gülümseyerek
Değiştiremesen de umut vererek
Bakabilirsin dünyaya
Sevgiyi ya kaybederek
Ya da sonsuza dek kazanarak
Gözlerini kapatıp
Sadece hissedersin...

Beliz KILIÇ

8-D

Küçürek Öykü

VEDA

Kül rengi hayallerinden çıkıp buraya geldiğinde yüzü ölümün beyazlığıyla parlıyor; içi ise ölümün siyahlığı ile kan ağlıyordu. Şaşırdım, dehşetle sordum.

“Kanatların nerde?”

Soluk, beyaz yüzünü kaldırıp bana baktı ve gülümsedi.

“Sattım.”

“Kime?”

“Ona”

“O kim?”

“Masumiyete”

“Nerede o şimdi?”

“Gitti.”

“Nereye?”

“Günahların evine...”

Otur, dedim ona; dirilmiş gibiydi. Felç geçirmiş bir insanın yüz ifadesi vardı. İçinde tuttuğu saatli bombanın tik takları mükemmelliği bozan bir kusur gibiydi. Bana baktı, siyah gözleri yıldızını kaybetmiş bir gökyüzünü andırıyordu.

“Ağlama.”

“Ağlamıyorum.”

“Gelecek mi?”

“Gelmez.”

“Ya gelirse?”

“İstemiyorum.”

“Neden?”

“Kaybetti.”

“Neyi?”

“Kalp atışını...”

“Seninki atıyor mu?”

“Bilmem.”

Su almak için uzandı. Yangını söndürmeye çalışan bir itfaiye gibiydi. Saatli bombanın süresi gittikçe azalıyordu.

“Hoş kal!”

“Denerim.”

Masadan kalktı ve umuttan yapılmış gemiye son yolcu telaşı içinde ilerledi.

Aylin Liya KURNAZOĞLU

7-E

KUKLA

Kukla,

Bana bakıyordu.

Bazıları katil palyaçolardan korkar,

Bazıları karanlıktan,

Bazıları senden, benden, bizden korkar

Bazıları kuklalardan.

Ben kuklalardan korkarım,

Zorlu hayat rolünü oynayan kuklalar,

Başarı gibi ileri görmeye çalışıp,

Karanlık gibi korkulan taraftan,

İçine çekip bırakmayanlardan.

Bataklık olup deniz rolü yapanlardan,

Kendin olup, sen gibi olmaya çalışanlardan...

Berra BAŞ

8-C

GERÇEKTEN DEĞER Mİ BÜTÜN BUNLARA?

Gerçekten hayat mı kötü olan
Bizi her zaman yanıltan
Yoksa bize yapılan bir hata mı mesela
Günümüzü karartan
Sevmek mi zor
Yoksa karşıdakinden daha çok sevmek mi
Rahatlamak için sebep mi yok
Kalbimizin önünde engel mi çok
Biri size ta ruhundan gülümsediğinde
Gözlük mü gerekiyor görebilmek için
Ya da içten bir ağlayış
Dokunmuyor mu kalbinize

Ağaçlar çok güzel mesela
Hava güzel
Yağmur güzel
Sonbaharın yaprakları güzel
Gözlerimiz güzel mesela
Ama gördükleri değil
Ellerimiz güzel
Ama yaptıkları değil
Kalbimiz güzel onu içinde taşıyan değil
Hangi ağaç sadece istediklerini oksijen verir?
Hangi hava diğerlerini boğmak ister ki?
Hangi dünya dünyanın güzelliklerinin tozunu almaz
ya da ?
Neden gözlerimiz güzeldir ki?
Sahibinin yaptıklarını görüp nasıl güzel kalabilir ki
gözler?
Nasıl güzel olan eller durduramaz kötülükleri?

Madem bu kadar muhteşem bu dünya, neden var
ki yalanlar?
Ruhun gücünü gösteremeyecek gözleri gizlemek

içinse eğer, yalanın gücü yeter mi buna?
Madem bu kadar muhteşem bu dünya, neden
çalarız ki?
Cömert doğayı kışkandığımız içinse eğer, ellerde
mi gerçekten suç?
Aklın çelişkide olduğu zaman ellerin doğruyu
göstermesi işe mi yarar?

Madem bu kadar muhteşem bu dünya
Madem bu kadar güzel uzuvları var insanın
Nedir bu kirlilik sevdası?

İnsanın yaptığını başka hiçbir canlı yapamaz derler
Doğa iradesi yokken bu kadar temizse
Ve insan iradesi varken bu kadar körse
Gerçekten değer mi bunlara?

Beliz KILIÇ
8-D

ROBOT SOPHIA

Teknolojinin hızla geliştiği bir dünyada, robotlarla iç içe yaşamamız hiç de uzak bir fikir sayılmaz. Biz henüz bu gelişmeleri az duyuyor olsak da, otomasyon alanından, garsonluğa kadar birçok farklı meslekte çalışmaya elverişli robotlar geliştirilmiştir ve kullanıma hazır durumdadır. Tüm bu gelişmelere rağmen “insansı robot” sayısı oldukça azdır.

Robot Sophia, günümüzde en çok konuşulan, yapay zekaya sahip, türünün en önemli örneği olan insansı bir robottur. İnsana benzerliğiyle dikkatleri üstüne çeken Sophia; insansı bir tene, kahverengi gözlere, hatta çoğu zaman makajlı görüntüsüyle hoş bir görünüme sahiptir. Hanson Robotics kurucularından David Hanson tarafından tasarlanıp kodlanan Robot Sophia'nın bu kadar ilgi çekmesin nedeni yapay zekaya sahip olması ve böylece sorulan sorulara zekice ve esprili bir şekilde yanıt vermesidir. Sophia'nın tasarımı esnasında Audrey Hepburn'un görünümünden ilham alınmıştır. İnsansı özellikler olarak kabul edilen mimiklerin çoğunu yapabilmektedir, altmış iki tane yüz ifadesini yapabilecek şekilde tasarlanmıştır. Göz teması kurması, gözlerinde bulunan kameralar sayesinde gördüğü kişileri ayırt edip

tanıması gibi özellikleriyle insanları kendine hayran bırakmaktadır. Robot Sophia derin bir öğrenme yeteneğine sahiptir. Bir yapay zekaya sahip olmasına rağmen duygularını ifade edebilmesi çoğu kişiyi şaşırtmaktadır. Robot dünyası içerisinde bu kadar önemli gelişmeler yaşatan Sophia, daha fazla geliştirilebilmesi için farklı ülkelerden yatırımlar almaya devam etmemektedir. En fazla yatırımı yapan Suudi Arabistan, yatırımlarının dışında vatandaşlık hakkı da vermiştir. Böylece vatandaşlık hakkına sahip olan ilk robot olmuştur.

Çeşitli röportajlar veren, konferanslara katılan, farklı ülkelere giden, Türkiye'de de canlı yayınlara çıkan Sophia'nın, bu yıl yürümesini sağlayacak eklentileri de takılmıştır ve insansı olmaya bir adım daha yaklaşmıştır. Her gün gelişen zekâsı ve yapısı ile yaşamına mutlu bir şekilde devam etmektedir. Bu yaşananların ışığında, gelecekte bizi nelerin beklediği hepimiz için büyük bir merak konusu...

Zeynep ŞİŞMAN

7-A

HAYATIMIZIN HER ALANINDA DRONE'LAR

Genel olarak bilinen adıyla “drone’lar”, uzaktan kumanda edilen insansız hava araçlarıdır. 21. yüzyılın uzaktan kumandalı arabaları da denilmektedir. Drone, İngilizcede “erkek arı” anlamına gelen bir kelimeyle ifade edilir. Geçmişte sadece askeri amaçlı kullanılsa da günümüzde -milenyum çağıında- doğanların yeni oyuncağı olan drone’lar, sayılamayacak kadar fazla alanda kullanılıyor. Askeri drone’lardan çok daha küçük ebatlara sahip ve quadcopter gibi popüler örnekleri olan drone’lar, ikinci grubu oluşturuyor. Bu drone’ların son dönemdeki kullanım alanları arasında; yangın söndürme, doğal yaşamı gözleme, tarım, havadan çekim yapma, deprem sonrası hasar ve radyasyon tespiti gibi çok sayıda farklı konu beliriyor. Amazon şirketi, drone yardımıyla bir kargo ağı oluşturmayı ve bu teknolojiyi, maliyeti düşük, hızlı ve yaratıcı bir çözüm olarak ürünlerini müşteriye ulaştırmada kullanmayı planlıyor. Ayrıca drone’lar istihbarat bilgisi toplamak ve askerî operasyonlarda riskleri azaltmak için de kullanılıyor.

Birçok güvenlik şirketi de bu yeni teknolojiyi güvenlik hizmetlerine katabilmek için var gücüyle çalışıyor. Yakın gelecekte uçan güvenlik görevlileri olarak gökyüzündeki drone’ları görmek hiçbirimizi şaşırtmayacak sanırım. Bu dostlarımızın gelecekte en çok kullanılacağı alan kuşkusuz medya sektörü olacak.

Bir kameramanın ya da fotoğrafçının asla sahip olamayacağı imkânlara sahip olan drone’lar, medya dünyasının küçük kahramanları olmaya başlıyor. Yani drone’lar sayesinde çok daha kaliteli filmler izleyebilecek, çok daha nitelikli görsel içeriklere ulaşabileceğiz. Bu küçük ama dikkat çekici dünyanın kapılarını açan drone’ların meraklıları da günümüzde gittikçe artmaktadır. Bakıldığında drone’ların yapabilecekleri, hayal gücümüz kadar. Bir yeri ziyaret etmek, kendini orada hissetmek drone’larla mümkün. Dubai polisleri, uçan araçlar için eğitime başlamışken kim bilir belki de yakın gelecekte drone turizm şirketleri ortaya çıkar ve drone’lar ile dünya turuna çıkabiliriz. Bize düşen ise gelişmeleri heyecanla beklemek ve bu küçük aletlerin tadını çıkarmak.

İrem ERŞENEL

7-A

COOL TEKNOLOJİLER

“Yıl olmuş 2019, hala ışınlanma yok, uçan arabalar yok.” diyenlerimiz vardır etrafımızda. Bunlar daha keşfedilmemiş olsa da, günümüz “Teknoloji Çağı” olarak düşünülüyor ve teknoloji hızla gelişmeye devam ediyor. Hayatımıza yeni girmiş ve gündelik yaşamı kolaylaştırıcı bir sürü teknolojik gelişme var fakat konumuz olan “Cool Teknolojiler” başlığı altında yatan ne?

Bunu Biliyor muyuz?

Bu “Cool” yani “Havalı” olan teknolojiler, isimleri gibi gerçekten havalılar. Bizlere her alanda yardım etmesi amacıyla tasarlanmış bu araçlar, teknolojinin ilerlemesinde büyük bir adım olarak tarihte yerini aldılar.

“Bonjour” bu havalı teknolojiler arasında kullanmaya değer olanlardan biri. “Sabah Asistanı”, “Akıllı Alarm” gibi çeşitli isimler koyulan bu saat, aslında yapay zekaya sahip mini bir robot olarak tanımlanıyor. İletişim kurabildiğiniz ve sizin cümlelerinizi anlayarak çalışan bu saat, pek çok görevi yerine getirebiliyor. Sizin günlük rutinlerinizi ezberleyerek bunları size hatırlatabiliyor, telefon uygulaması sayesinde gün içinde attığınız adım sayısına göre sizi bilgilendirebiliyor, takviminize kayıtlı olan özel günleri ve toplantıları size sesli olarak haber verebiliyor.

Başka bir örnek ise “Cota Şarj Sistemi”. Bu araç günümüzde en çok ihtiyaç duyabileceğimiz şeyler arasında yer alıyor. Cota sayesinde şarj sorunu tarihe karışacak gibi duruyor.

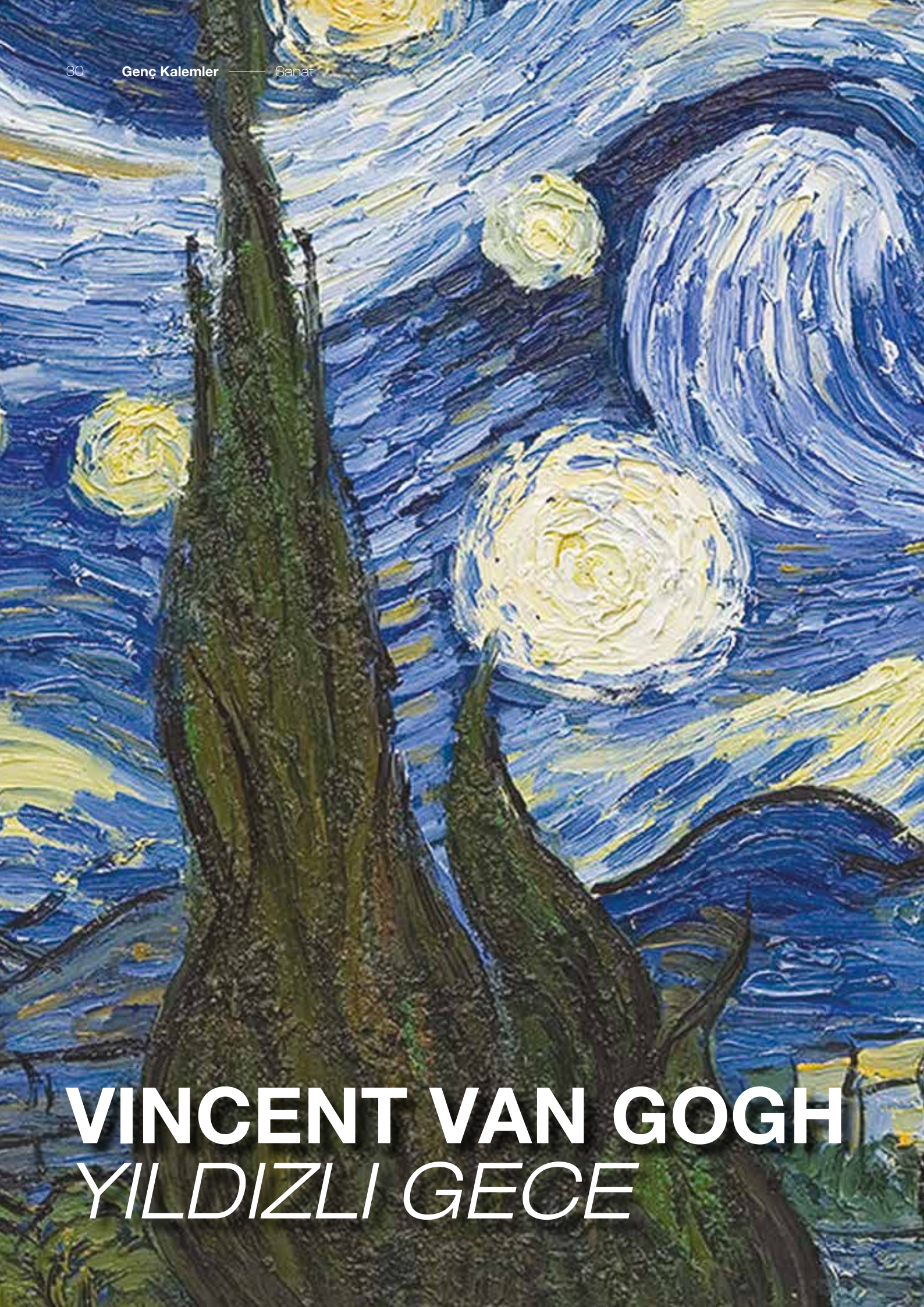

Bir tür şarj aleti olan “Cota” yanınızda taşımanıza, prize veya mobil cihazınıza takmanıza gerek olmadan her model cihazda çalışabiliyor. Tek yapmanız gereken Cota’yı kurmak ve evinizde bir odaya yerleştirmek. Daha sonra mobil cihazınıza taktığınız bir kılıf sayesinde cihazınız şarj olmaya başlıyor ve en güzel özelliği de evin içerisinde herhangi bir yere gitmeniz halinde bile şarj olmaya devam ediyor.

Kısacası “Havalı Teknolojiler” bize kolaylık sağlamak amacıyla üretilmiş ama her yararın bir zararı olduğu gibi cebinizi de yakıyor.

Züla YASSA

7-E

VINCENT VAN GOGH *YILDIZLI GECE*

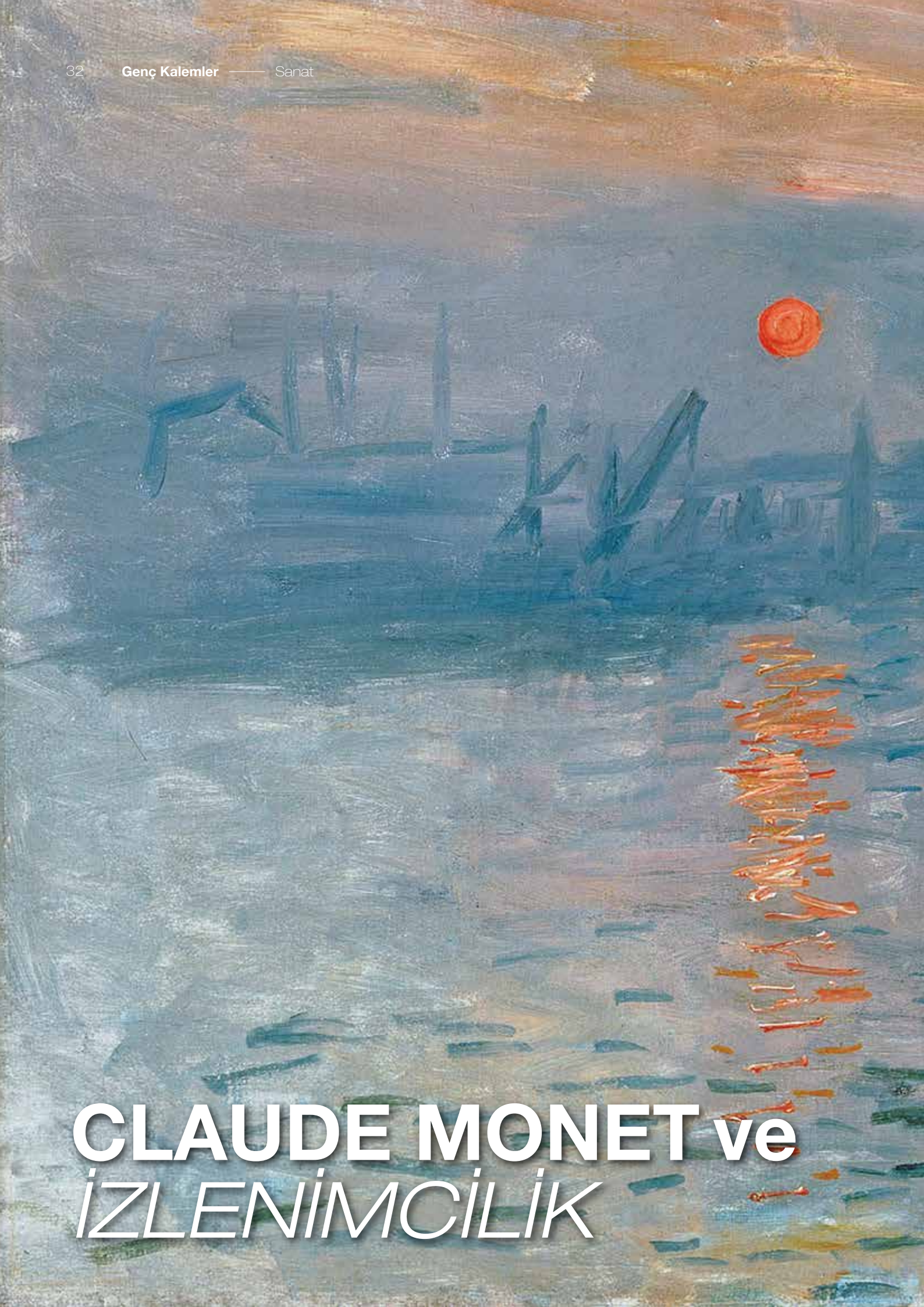
Yıldızlı Gece resmi (The Starry Night) belki de gelmiş geçmiş en bilindik sanat eserlerinden biridir. Hollandalı Postizlenimci ressam Vincent Van Gogh tarafından kariyerinin son günlerinde yaratılan bu resim sanat tarihinde çok önemli bir yere sahiptir. Bu resmin neden bu kadar büyük bir etkiye sahip olduğunu anlamak için onun nasıl bir anlam içinde yapıldığını, resmin içeriğini ve sonraki asırlarda sanatçılar üzerinde bıraktığı etkiyi incelemek gerekir.

Ömrünün son yıllarını akıl hastanesinde ve resmetmek için ziyaret ettiği başak tarlaları arasında geçmiştir. Vincent'in resimleri giderek kendisini aşmış ve o zamana kadar görülmemiş anlayışta eserlere dönüşmüştür. Vincent günde bir ya da iki eser bitirmiştir. Oldukça üretken bir sanatçıydı. Günümüzde bir Van Gogh tablosu milyon dolarlara satılırken o dönemlerde beş para etmiyordu. Soğuk kış aylarında tablolarını yaktığı oluyordu. Van Gogh 900'den fazla eser üretmiştir. Ancak yaşamında sadece bir eser satabilmişti. Hastalığı ve giderek bozulan psikolojisi korkutucu krizlere dönüşmeye başlamıştır. Özetle resimleri renklenirken, ruhu giderek kararmaya başlamıştır. Sarı rengi öylesine muazzam kullanmıştır ki, "Van Gogh Sarısı" olarak isimlendirilecek sarıyı keşfetmiştir.

Sanat dünyasına devrim niteliğinde yenilikler yapan Vincent Van Gogh'un zihinsel rahatsızlıkları vardı ve hayatı büyük trajedilerle geçti. 1853'te doğan sanatçı 37 yaşındayken vefat etti. Aslında intihar etti demeliyiz, zira 1889-1890 yılları arasında Fransa'da bir akıl hastanesinde yatarken tabancayla kendi kafasına sıktı Van Gogh. Ancak akıl hastalığı onun benzeri görülmemiş eserler üretmesine engel olamadı. Yıldızlı Gece'yi de de bu akıl hastanesindeyken çizdi Van Gogh.

Yıldızlı Gece resmi için ressamın kaldığı akıl hastanesindeki odasından görülen Saint-Remy-de-Provence şehrinin düşsel bir yorumu denebilir. Kardeşi Theo Van Gogh'a yazdığı sayısız mektuplardan birinde resimle alakalı şöyle diyor:

"Demir parmaklıklı penceremde adeta bir buğday tarlası görüyorum. Sabahları ise gün doğumunu tüm ihtişamıyla izliyorum."

CLAUDE MONET ve İZLENİMCİLİK

Monet denildiğinde aklımıza ilk gelen terim; “izlenimcilik” oluyor. Bu ifadenin doğuşu ise enteresan bir hikâyeye dayanıyor. Monet Fransa’ya döndükten sonra, doğduğu şehir Le Havre’da bir manzara resmi yapar. “Impression, Soleil Levant” (İzlenim: Gün Doğumu) isimli bu resim, 1874 yılında ilk empresyonist sergide yer alır. Resmi gören sanat eleştirmeni Louis Leroy, resmin adından yola çıkarak “izlenimcilik” (empresyonizm) terimini “aşağılamak” amacıyla kullanır. Böylece akımın adı konur.

1866’da bir sergide Parisli sanatseverlerle buluşan “Camille” ya da “Yeşil Elbiseli Kadın” (La Femme à la Robe Verte) ismiyle bilinen eseri ressama büyük bir ün kazandırır. Bu dönemde ailesi sanatçıya para problemlerini halletmesi için yardım etmeye başlar. Ancak Monet’in güzel model Camille olan ilişkisi bu düzenli para yardımını sarsar. Monet’in ailesi, para yardımını keser ve sanatçıdan Camille ile olan ilişkisini sonlandırmasını ister. Ancak çok geçtir; Jean isimli ilk çocukları dünyaya gelmiştir bile.

Tüberküloz olan Camille, ikinci çocukları Michel’in doğumu sonrasında iyice hâlsiz düşer. Hastalıktan kurtulamayan Camille 1879’da vefat eder. Usta ressam eşini ölüm yatağında dahi resmeder. Monet bu ölüm üzerine fazlasıyla sarsılır ve sadece resme odaklanır.

Yaşlılığında eserlerinin para getirdiğini müzelerce kapışıldığını da görür ve gururlanır. Son günlerinde gözleri iyice görmez olmuştur.

Monet’nin eserleri New York Metropolitan Museum, Modern Art Museum, British Museum, National Gallery, Louvre Müzesi gibi dünyanın belli başlı müzelerinin en değerli hazineleri arasındadır. Saydam renklere, derin bir gökyüzüne, günün saatlerine göre değişen zamana önem vermiştir.

Dünyaca ünlü ressam 9 Ekim-6 Ocak 2013 tarihleri arasında Sakıp Sabancı Müzesi’nde sanatseverlerle buluşmuştu. Çiçek ve doğa temalı tabloların yer aldığı sergi; “Belki de ressam olmayı çiçeklere borçluyum.” sözlerinin sahibi Monet’nin olgunluk dönemindeki sanatsal üretiminin ana temasını oluşturan Giverny Bahçesi’ne yoğunlaştı.

KİTAPLARLA BÜYÜYEN ADAM: ATATÜRK

Atatürk'ün her türüyle üzerinde durduğu bir sanat dalı da edebiyattır. Edebiyatın tanımını yapan Atatürk der ki: "Edebiyat denildiği zaman şu anlaşılır: Söz ve manayı, yani insan dimağında yer eden her türlü bilgileri ve insan karakterin en büyük duygularını, bunları dinleyenleri veya okuyanları çok alakalı kalacak surette söylemek ve yazmak sanatı." Bir kere Atatürk için edebiyat, geçirilmesi güç zamanlarda uyandırıcı ve yürütücü bir vasıta.

Atatürk hayatı boyunca edebiyatla yakından ilgilenmiş, edebiyatı toplum faydasına yöneltmek için direktifler vermiş, okullarda eğitim programlarını buna göre düzenlemiştir. Onun dili hakkındaki görüşlerinin oluşmasında yetiştiği devrin fikir akımlarının ve dil konusundaki çeşitli tartışmaların etkili olduğu bilinmektedir.

"Sanatsız kalmış bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir."

Atatürk'ün Okumaya Verdiği Önem

“Çocukluğumda elime geçen iki kuruştan birini betiklere (kitaplara) vermeseydim şu anda yaptığım işlerden hiçbirini yapamazdım. Daha çocukken dersler, betikler arasında yuvarlanırken sezerdim ki bu dilin bir gereksinimi var. O gereksinimin ne olduğunu nasıl elde edileceğini bilmezdim. Ancak kesinlikle bir şeyler yapmak gerektiğini sezerdim.”

Aslında Mustafa Kemal'in okuma tutkusunu anlatmaya kelimeler yetmez. Kurtuluş Savaşı ve öncesindeki silah arkadaşlarının anılarından da anlaşıldığı üzere, çocukluk dönemlerinden başlayan okuma alışkanlığını cepheden cepheye giderken, kanlı çarpışmaların akşamlarında dahi çalışmayı bırakmadan okumaya girişmesinden, okuduğu kitabın onu heyecanlandırmasından dolayı iki gün boyunca uyumadan okumasından bu tutkuyu rahatlıkla görebiliriz.

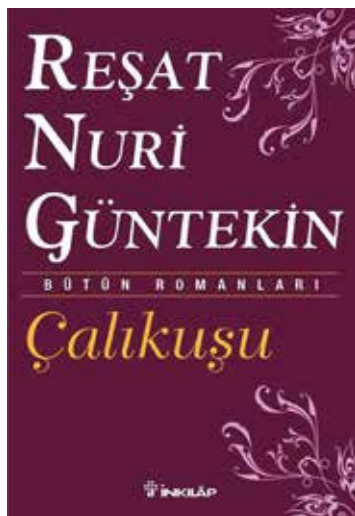
Atatürk Nasıl Okurdu?

Anıtkabir'de büyük kütüphanede Atatürk'ün kitapları yer almaktadır. Gazi Kemal, okuduğu kitapların altını mutlaka çizer ve notlar alırdı. Okuduklarını paylaşmayı da ilke edinen Atatürk, başkalarının da okumasını isterdi. Dolayısıyla hem Türk hem de dünya edebiyatında, hayatında yer eden kitaplar olmuştur.

Edebiyata Teşvik

Edebiyatımıza sayısız eser kazandıran Reşat Nuri

Gültekin'in Çalıkuşu romanı, Atatürk'ün çok sevdiği edebî eserdir. Atatürk, gündüz cephede savaşırken akşam ise çadırında Çalıkuşu'nu okurdu. Gazi, Çalıkuşu'nu okuyup bitirdiğinde, “Biliyor musunuz dün gece Reşat Nuri Gültekin'in Çalıkuşu romanını okudum, çok beğendim. İhmal edilmiş Anadolu'yu, genç bir hanım öğretmenin yaşadığı zorlukları ne güzel anlatmış. Bitirince İsmet'e vereceğim (İsmet İnönü). Sonra da sizler okuyun.” demiştir.

Atatürk'ün Türk Diline Verdiği Önem

Türk Dil Kurumu, Türk Tetkik Cemiyeti adıyla 12 Temmuz 1932'de Atatürk'ün verdiği talimatlar üzerine kurulmuştur. Türk Dil Kurumunun amacı: “Türk dilinin öz güzelliğini ve zenginliğini meydana çıkarmak, onu yeryüzü dilleri arasında değerine yakışır yükseklığe erdirmek” tir.

Atatürk ölümünden kısa bir süre önce yazdığı vasiyetname ile mal varlığını Türk Dil Kurumu ile Türk Tarih Kurumuna bırakmıştır.

Atatürk'ün “Başlarında değerli Eğitim Bakanımız bulunan Türk Dil ve Tarih Kurumlarının her gün yeni gerçek ufuklar açan, ciddi ve aralıksız çalışmalarını övgü ile anmak isterim. Bu iki ulusal kurumun, tarihimizin ve dilimizin, karanlıklar içinde unutulmuş derinliklerinin, dünya kültüründe başlangıcı temsil ettiklerini, kabul edilebilir bilimsel belgelerle ortaya koydukça, yalnız Türk ulusunun değil, bütün bilim dünyasının ilgisini ve uyanmasını sağlayan, kutsal bir görev yapmakta olduklarını güvenle söyleyebilirim.” sözleriyle dilimize verdiği önemi anlamış oluruz.

4000'e yakın kitap okuduğu bilinen Atatürk'ün kitapları arasında çok farklı tarzda, alanda ve dilde eserler var. Kitapların katkısını yadırgayamayacağımız ve şehitlerimize, silah arkadaşlarına ve kendisine de minnettar olduğumuz bir cumhuriyet eseri var ortada, ayrıca yazdığı kitaplar, kurduğu kurumlar ve dahası...

“Kültür, okumak, anlamak, görebilmek, görebildiğinden anlam çıkarmak, ders çıkarmak ve zekayı geliştirmektir.”

İrem YILDIRIM/Berfin YALÇIN

8-D

İSTANBUL'DAN İSPANYA'YA AÇILAN KAPI

Cervantes Enstitüsü, 1991 yılında İspanyol Devleti tarafından İspanya'nın ve İspanyolca konuşan diğer ülkelerin dillerini ve kültürlerini öğretmek ve tanıtmak amacıyla kurulmuştur. Enstitünün merkezi, enstitüye adını veren Miguel de Cervantes'in doğum yeri olan Madrid'de (Alcala de Henares) bulunmaktadır.

Cervantes Enstitüsü, dört kıtada 40'tan fazla merkezde faaliyet göstermektedir.

Cervantes Enstitüsü bünyesinde gerçekleştirilen diğer organizasyonlar şunlardır:

- İspanyolca kurslarının düzenlenmesi.
- İspanyolca öğretmenleri için formasyon kurslarının düzenlenmesi.
- 'Hispanista' olarak nitelendirilen İspanyol dili ve tarihi üzerine araştırma yapan kişilere destek sağlanması.
- Diğer kurum ve kuruluşlarla ortaklaşa olarak kültürel etkinlikler organizasyonu.

Cervantes Enstitüsü'nün çalışma alanı, İspanya ve İspanyolca konuşan diğer ülkelerin akademik, kültürel ve edebi dünyalarının temsilcileri tarafından belirlenmektedir. Enstitü, İstanbul'daki faaliyetlerinde müzeler, sanat galerileri, tiyatrolar ve kentin kültür-sanat yaşamına yön veren diğer kurum ve vakıflarla işbirlikleri gerçekleştirmektedir.

İspanyolca dersimizde Ceren öğretmenimizle birlikte İspanyol dili ve kültürü için çok önemli bir yer olan Cervantes Enstitüsüne gittik. Öncelikle oraya gittiğimizde bizimle ilgilenen iki öğretmen vardı ve bizi teker teker güler yüzle karşıladılar. Daha sonra hepimiz kütüphanenin eşsiz

derinliklerine daldık ve onlar bize kütüphaneyi tanıttılar. İçinde neler olduğunu, neler yapabileceğimizi ve aslında diğer kütüphanelerden ne kadar farklı olduğunu öğrendik. Orada her kütüphanede olduğu gibi bir sürü türden kitap vardı. İstedığınız araştırmayı yapabiliyor, kültürüne ait müzikleri dinleyebiliyor ve hatta film bile izleyebiliyordunuz.

Ancak orayı farklı kılan şey kütüphaneden ziyade bir enstitü olduğu için bize çeşitli etkinlikler yaptırılmaları, birbirimizi daha iyi tanımak adına oyunlar oynamamız ve orada kendinizi denemek ve hayatınız boyunca geçerli olabilecek bir sınava girebiliyor olmamızdı. Tek başınıza da orayı ziyaret edebilir, gezebilir ya da istediğiniz şekilde araştırma yapabilirsiniz.

Biz daha sonra orada gruplara ayrılmış bize dağıtılan resimleri tartışıp, eleştirip kendi fikirlerimizi kâğıda döktük. Sonra da onları teker teker okuduk. Ayrıca İspanya ve İspanyolca konuşulan ülkeler hakkında da bilgi verdiler. Bize İspanyol edebiyatının dünyaca ünlü eseri, günümüze kadar

gelen Don Kişot'un anlatıldığı kısa bir İspanyolca video izletip Don Kişot hakkında bilgiler verdiler. Daha sonra İspanyolca çok güzel bir şarkı dinledik. Ayrıca şarkının içindeki animasyonu izlemek de çok güzeldi. Son olarak oradaki öğretmenlere bize gösterdikleri misafirperverlikleri ve yaptıkları etkinlikleri için teşekkür ederek mutlu bir şekilde oradan ayrıldık. Öğrenme tutkumuzun mutlulukla sonuçlandığı bir gün oldu.

Irmak ÖZEN

7-C

MEKTUP ARKADAŞIM

E-Twinning, iletişim kurmak, işbirliği yapmak, projeler geliştirmek, paylaşmak; kısacası Avrupa'daki en heyecan verici öğrenme topluluğunu hissetmek ve bu topluluğun bir parçası olmak için Avrupa ülkelerindeki katılımcı okullardan birinde çalışan kişilere yönelik bir platform sunmaktadır.

E-Twinning sayesinde Fransa'da Almanca öğrenen arkadaşlarımızla mektuplaşacağımızın söylendiği gün heyecanlanmışım ama kafamda soru işareti vardı. Çünkü daha önce hayatımda hiç mektup yazmamıştım. Farklı bir tecrübe beni bekliyordu. Almanca dersi geldi ve herkes getirdiği malzemeleri çıkarttı. Herkes yazdıktan sonra öğretmenimizin bize öğrettiği şarkıları söyledik ve sonunda yazdığımız mektupları süsledik. Bu çalışmanın en güzel taraflarından biri anadili Almanca olmayan arkadaşlarla konuşmamızdı. Çünkü karşılıklı dil gelişimimize destek oluyorduk. Seviyelerinin bizden çok daha üst düzeyde olmadığı bilmek bizi biraz olsun rahattı ve mektuplarımızı beklemeye başladık.

Bize gelen mektupları okuduğumuzda bir yandan Almancamızın iyi derecede olduğunu fark edip seviniyor bir yandan da yeni dostluklar kurmanın verdiği mutluluğu yaşıyorduk. Biz okurken öğretmenimiz bize bir fotoğraf açtı ve bu fotoğrafta mektup arkadaşlarımız onlara gönderdiğimiz mektupları almışlardı ve çok mutlulardı.

Almanca keyif dolu bir ders olduğu kadar, öğrenmenin farklı yollarını yaşadığımız anlarla doluydu.

Zeynep Ecrin EKİL

5-C

SOSYAL BİLGİLER DERSİ VE ÖNEMİ

Sosyal Bilgiler dersi, bireyin toplum içerisinde karşılaşacağı sorunları çözmek için gerekli becerileri öğretmeyi amaçlayan bir derstir. Sosyal Bilgiler dersi tarih, coğrafya, sosyoloji gibi dallara ayrılmaktadır.

Birey olarak topluma karışırken çevremiz hakkında fikir sahibi oluruz. Sosyal Bilgiler dersinde çevre, doğa, yaşam öğretilir. Bireyin toplum içinde bilgi ve becerilerini geliştirir. Bireye vatandaşlık ile ilgili sorumluluklarını ve görevlerini kazandırır. Atatürk ilke ve inkılaplarını öğretir. Türkiye Cumhuriyeti devletinin temel ilkeleri hakkında kazanımlar sunar. Türk tarihi ile ilgili bilgiler verir. Haritaları tanımamıza ve yeryüzü şekillerini öğrenmemizi sağlar. Sosyal olarak doğamızı ve çevremizi tanımamıza yardımcı olur.

Sosyal Bilgiler dersi hayatımızda olmasaydı geçmişimizi bilmeyen bireyler olurduk. Dünyamızı tanıyamaz, insanlarla ilişkilerimizi düzenleyemezdik. Toplumda nasıl davranacağımızı bilemezdik. Bu da hayatımızı olumsuz etkilerdi. Eğer bu ders olmasaydı toplum düzen içinde yaşayamaz ve adaletsiz bir ortam ortaya çıkardı. Çünkü hiç kimse hak ve sorumluluklarını bilmez ve geçmişini de bilmediği için kültüründe eksiklikler oluşurdu.

Sosyal Bilgiler dersinde sadece bunları değil, çevremdeki eserleri, doğal güzellikleri tanıyor, geçmişim hakkında bilgi sahibi olabiliyorum. Bu dersin sadece bana değil tüm topluma katkısı olduğunu düşünüyorum. Bu dersin toplumu daha uyumlu, huzurlu ve barışçıl bir hale getirmede büyük bir katkısı var.

Elif Duru TAŞ
Duru ŞAHİN

5-C

PELİT ÇİKOLATA MÜZESİ

Pelit Pastaneleri'nin Esenyurt'ta yer alan 25.000 metrekare alana yayılmış fabrikasında hem çocuklar hem de çocuk ruhu taşıyan tatlı severler için muhteşem bir dünya tasarlanmış. Kapılarını başta çocuklar olmak üzere ziyaretçilere açan Pelit Pastanesi Esenyurt Fabrika binası, görenleri büyülüyor.

En ileri teknolojinin kullanıldığı fabrika, anketler ve çocukların isteklerine göre tasarlanan bir gezi mekânına dönüştürülmüş. İçinden çikolata akan Çikolata Çeşmesi, masalsı bir dünya Çikolata Köyü ve pastaların mucizevi dünyası çocuklar için sergileniyor. Günde yaklaşık 100-300 arasında öğrencinin gezdiği fabrikada, imalat alanını tepeden görecektir cam bir tüp yer alıyor. Cam tüpün girişinde bulunan holde, Pelit Pastaneleri'nin 57 yıllık geçmişinden miras kalan malzemeler sergileniyor. Çocuklar cam tüp boyunca gezerken hem imalatı görebiliyor hem de onlar için özel olarak tasarlanmış bölümleri takip edilebiliyor. Fabrikanın restoran bölümünde ise Çocuk Oyun Bölümü yer alıyor. Çocuklar için pasta ve mutfak şefliği workshoplarının yer aldığı Mini Mutfakta tüm çocuklar içlerindeki yetenekler, ortaya çıkarıp şeflik hünelerlerini sunabiliyor. Ayrıca Çikolata Müzesi'nde, tamamı çikolatadan heykeller bulunuyor.

Çocuklara özel tuvaletlerin bile düşünüldüğü büyüdü dünya, bu kadarla da sınırla değil. Fabrika binasının dışında, hemen yandaki bir alanda nüfusu her gün artan bir hayvanat bahçesi yer alıyor. Burada da çocuklar, belki de hayatlarında ilk kez gördükleri hayvanları elleri ile besleyebilme şansına sahip oluyor.

Ece TEKİN

8-D

MATEMATİK HER YERDE

Okul gezileri her öğrenciyi heyecanlandıran bir etkinliktir. Ben de her öğrenci gibi “gezi” sözcüğünü duyduğumda heyecanlanıyor ve seviniorum. Rotamız: Sadberk Hanım Müzesi.

Okulumuzun bize sağladığı sosyal aktiviteler kişisel ve sosyal gelişimimize muhakkak fayda sağlar. Ben daha önce adını bile duymadığım bu müze hakkında küçük bir araştırma yaptım ve gezinin benim için daha da anlamlı hâle gelmesini sağlamak istedim.

Vehbi Koç Vakfı Sadberk Hanım Müzesi 14 Ekim 1980 tarihinde Sarıyer'de Azaryan Yalısı olarak adlandırılan yerde, Vehbi Koç'un eşi Sadberk Hanım anısına, onun kişisel koleksiyonunu sergilemek üzere açılmış bir müzeymiş. Türkiye'nin ilk özel müzesi olma özelliğini taşıyormuş. Sadberk Hanım'ın kişisel koleksiyonunda geleneksel kıyafet, işleme, tuğralı gümüş ve porselen gibi birçok eser bulunuyormuş. Zaman içinde koleksiyon çok daha fazla eser içermeye başlamış.

Binaya ek olarak 1988 tarihinde “Sevgi Gönül Binası” hizmete açılmış ve aslına uygun olarak restore edilmiş. Çağdaş bir müze uygulamasına örnek teşkil ettiği için de 1988 yılında “Europe Nostra Ödülü” ne layık görülmüş.

Etkinlik bir rehber eşliğinde yürütüldü. Müze rehberi bize şifreler dağıttı ve bilmeceleleri çözmemizi istedi. Gezi, bir yandan bulmacaların şifrelerini ararken bir yandan da tarihi eserleri incelememizle devam etti. Gezinin sonunda şifreleri çözdük ve antika sandığın içindeki bize özel sürpriz hazineye ulaştık. Her anı merak ve mutluluk içeren bir geziydi.

Yazımı bu gezinin sloganı ile bitirmek istiyorum: “Matematikle çözülür şifreler, Sadberk Hanım Müzesi'nde seni bekler eserler!”

Ayberk ÇOKAR

6-D

WHAT IS A TRUE FRIEND?

Everyone has friends but the most important thing is to have a true friend. A true friend always backs you up and encourages when you are happy and sad. You can share your secrets with them and you know that they won't tell anyone. We tell each other things that we don't tell our parents. They make you feel confident when you are not feeling well.

Also they tell you when you do something wrong. No matter how close you are, a true friend should warn you.

But I think, the most important thing about having a true friend is you don't feel embarrassed when you do stupid things in public. People look at you like you are crazy, but you don't care because you are having fun.

Don't lose your friends. Don't treat them badly when they make a single mistake. We are all human and we can make mistakes. Don't forget, it is not easy to find a true friend, so appreciate them.

Berfin YALÇIN

8-D

LOVE IS STRONG

Love is strong. Love is beautiful and great. Love is sadness and melancholy. Love is fear. Love is everything. I believe we can't live without love. Because then what would life itself mean? We need love in order to feel alive. We need to love and be loved. It's the most human feeling. Everyone feels it differently. We love our family, friends, significant others... The way we feel it for all of them is different, different forms of love.

It's really important to be aware of this feeling, because it needs attention and care. Love is fragile. You can't just ignore it. You need to show it. Love is what will change the world. Love, warmth and kindness is what we need. So, my advice here is: Don't run away from love or don't be scared of it. Don't be scared to show your love. Don't be scared to feel it. It is the deepest feeling in the world and to feel it is immensely needed.

İpek BEKAR

8-D

FRIENDSHIP

Friendship is one of the most important things in life. I have a lot of friends who have been through thick and thin with me. They have shared my sadness, my happiness, my excitement and my worries. They've always supported my decisions and they've never judged me for anything. I appreciate and love them a lot.

Although having friends can be an amazing thing, we don't always come across the best people in life. We meet and build friendships with the people who don't turn out to be who we thought they were. But these people only come in our lives to teach us a lesson and most importantly they make us appreciate our real friends.

We should always try to have a positive outlook in life and look at it from the bright side. Although it can be very hard, we should still try to do our best. Your real friends who actually love you will be there, right by your side, no matter what situation you are in. Instead of wasting your time thinking of the bad stuff happening in your life, you should be with those who will uplift your spirit.

İrem YILDIRIM

8-D

www.arel.k12.tr

Merkez Mahallesi, Selahattin Pınar Sokak, No:3, 34197 Yenibosna - Bahçelievler / İstanbul
Tel: (0212) 550 49 30 (pbx) - 630 35 05 (4 hat) **Faks:** (0212) 550 77 82 **E-posta:** arel@arel.k12.tr